

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

2 2019
ročník XV.

Muzeum a tradice

foto: Kateřina Paulíková

OBSAH

Slovo starosty	4	Hledání markrába na Podluží.....	35
Výpis z usnesení zastupitelstva	8	Kazúbek a markráf	38
Společenská kronika.....	10	Z USA po stopách svých předků	38
Kulturní akce.....	10	Tělovýchovná jednota Sokol Lanžhot	41
Den muzea v Lanžhotě	12	Tenisté opět v akci	43
Běh městem Lanžhot.....	14	Kuželkáři bilancují.....	44
Okénko regionu Podluží.....	17	Vzkříšení lanžhotských hasiček.....	45
Okénko školky	20	Basketbalistky TJ Sokol Lanžhot	46
Okénko školy	22	Basketbal ženy.....	47
Byli jsme na Hostýně.....	26	Judisté z Kostic opět medailoví.....	48
Bratři Bartošové	28	Skautské jaro	49
Hrdinka.....	29	Oddíl stolního tenisu TJ Sokol Lanžhot.....	50
Zmýlená neplatí	32	Druhý ročník Strong Race.....	51
Kazúbek - jméno tajemství zbažené.....	34	Inzerce.....	54

Aplikace pro seniory

Na webových stránkách města Lanžhot je aplikace pro seniory, která je obsahově koncipována tak, aby co nejlépe vyhověla starším občanům. Navigace je maximálně zjednodušená a názorná pomocí obrázků. Obsah je zobrazen velkým písmem pro lepší čitelnost.

Facebookové stránky

Město Lanžhot má facebookové stránky s názvem „město Lanžhot“ na tyto stránky se vkládají veškeré kulturní akce, pozvánky, plakáty a fotky z různých akcí. Pokud nemáte fb účet na fb stránky města se dostanete přes webové stránky města www.lanzhot.cz v levém sloupci je fialová ikona facebooku.

Mobilní aplikace v obraze

Aplikace vám přináší přehled aktualit z webu naší obce, upozorní vás na nově vložené zprávy, dozvíte se včas o pořádaných akcích, můžete si prohlédnout fotografie nebo dokumenty vyvěšené na úřední desce. Aplikaci stáhnete přes aplikaci Google play.

www.lanzhot.cz fb - město Lanžhot

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

jedna známá pranostika praví, že studený máj v stodole ráj. Ano, tak tomu bylo v květnu, i s tou deštovou nadílkou. S nástupem června nastoupily tropické teploty. A komáři.

V této souvislosti bych rád otevřel téma posledních dnů. V poslední době totiž sílí tlak ze strany orgánů ochrany přírody na vyhlášení nějakého druhu ochrany. Asi nejvíce se prosazuje vyhlášení CHKO Soutok.

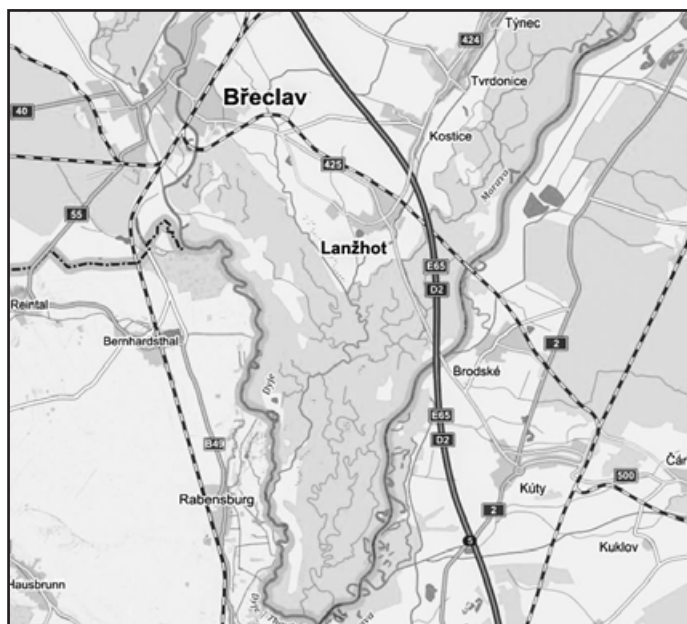
Je třeba jasně říct, že tímto opatřením se výrazně změní současný ráz krajiny, kterou zde vytvořili naši předchůdci, lesníci, zemědělci i obyvatelé Lanžhota a okolí. Krajina, kterou člověk vytvořil pro sebe, pro svoji obživu, pro využití celou společností.

Změní se i způsob její správy. Dle zákona o ochraně přírody a krajiny (č. 114/1992 Sb.), totiž orgán vyhlášující zvláště chráněné území může při jeho vyhlásování stanovit další, tzv. bližší ochranné podmínky. Jedná se o výčet činností, jež lze v území provádět pouze s předchozím souhlasem orgánu ochrany přírody; bližší ochranné podmínky jsou stanoveny pro každé území individuálně ve zřizovacím výnosu.

Pro úplnost je třeba ještě dodat, že i ve zvláště chráněných územích lze povolit výjimky ze zákazu, ovšem se souhlasem

správce, a to pouze v případech, kdy „jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody, pokud povolovaná činnost významně neovlivní zachování stavu předmětu ochrany zvláště chráněného území.“ Výjimky udělují příslušné orgány ochrany přírody a krajiny.

Budiž jasně řečeno, že jsme pro ochranu přírody. Ovšem jsme pro řešení, které bude

založeno na dohodě a konsenzu. A budiž rovněž jasně řečeno, že v této otázce budeme hájit zároveň i zájmy samosprávy, tj. zájmy nás obyvatel, kteří zde žijí.

Kromě přírody by se totiž měly chránit všechny hodnoty tohoto unikátního území. Vždyť ještě před několika staletími zde bylo bažinaté území s převažujícím vrbovým porostem. Historie využívání tohoto území jasně dokazuje, že tato unikátní krajina zde vznikla právě zásluhou lesnického hospodaření. Je to krajina, která poskytuje obživu místním obyvatelům. Krajina, která poskytuje obnovitelnou dřevní surovinu. Krajina, kde se jasně prokázalo, že lze skloubit zájmy ochrany přírody se zájmy hospodářského využití. Krajina, která slouží všem ukázněným návštěvníkům k rekreaci. Krajina, kde je možné řešit též ochranu zdraví lidí, kteří zde žijí. (Každý, kdo si pamatuje komáří kalamity, ví své.) Krajina, která zároveň nepředstavuje zátěž na veřejné finance.

Dokonce i v úvodním prohlášení zákona o ochraně přírody a krajiny se praví, že „účelem zákona je za účasti příslušných krajů, obcí, vlastníků a správců pozemků přispět k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, k ochraně rozmanitostí forem života, přírodních hodnot a krás, k šetrnému hospodaření s přírodními zdroji. Přitom je nutno zohlednit hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry.“

Toho lze dosáhnout mj. i tzv. smluvní ochranou, na základě písemné smlouvy uzavřené mezi vlastníkem dotčeného pozemku a příslušným orgánem ochrany přírody. („Ochrana evropsky významných lokalit je zajišťována přednostně v součinnosti s vlastníky pozemků. Pro evropsky vý-

znamné lokality lze namísto vyhlášení národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky nebo památného stromu, včetně jejich ochranných pásem, prohlásit území za chráněné nebo strom za památný, pokud již nejsou zvláště chráněny podle tohoto zákona, na základě písemné smlouvy uzavřené mezi vlastníkem dotčeného pozemku a příslušným orgánem ochrany přírody.“ - § 39)

Ovšem postup při vyhlásování má rovněž svá pravidla daná zákonem (viz § 40). Nejprve musí být zpracován záměr s návrhem způsobu a rozsahu ochrany, ke kterému se budou mj. obce i vlastníci daného území vyjadřovat prostřednictvím námitek. Orgán ochrany přírody rozhodne o došlých námítkách a uvede záměr do souladu s námítkami, kterým bylo vyhověno.

V případě vyhlášení nějakého takového záměru jsme připraveni všechny tyto záležitosti projednat na veřejném jednání.

Dalším tématem dnešních dnů je parkování aut. V souvislosti s poměrně rychlým nárůstem počtu aut v domácnostech tento problém narůstá.

Již dlouho totiž poptávka převyšuje nabídku. Není to problém jen Lanžhota. S tímto se potýkají takřka všechny obce. A dlužno dodat, že jednoduché řešení neexistuje. Je třeba postupovat případ od případu. Tam, kde to jde, rozšiřujeme veřejné odstavné plochy s cílem maximalizovat počet parkovacích míst (Kout, Pastvisko, Stráže atd.).

Osvědčilo se nám jít i cestou legalizace zaužívaného stavu. Tím mám na mysli částečné podélné stání na chodníku, viz ulice Sokolská nebo nově připravované ulice Gagarinova a MUDr. Kepáka. A jak

už se nám několikrát osvědčilo, snažíme se tyto tomu záležitosti řešit spolu s místními. Proto jsme uspořádali již několik veřejných jednání. Jsem moc rád, že je o tyto debaty zájem, a vážím si ochoty spolupracovat. Mám za to, že o těchto záležitostech by měli rozhodovat především ti, kdo to pak budou využívat. V tom ostatně vidím krásu i smysl samosprávy.

Na druhou stranu nemůžeme tolerovat stání na zelených nezpevněných plochách veřejného prostranství. Veřejná zeleň, park, tržiště, chodníky jsou sice veřejná prostranství, ale k stání vozidel neslouží. Nejenom, že je to zakázáno, ale je to bezohledné i vůči ostatním. Na takových místech je navíc velmi problematická i údržba (nemožnost sečení trávy, vyjeté koleje, bláto, neestetický vzhled prostranství i nebezpečí poškození vozidla).

Rovněž upozorňuji na parkování na chodnících, byť i částečné (tam, kde to není povoleno), které výslovně zakazuje zákon o pozemních komunikacích.

A tak budoucí majitelé aut by si měli už před pořízením nového vozu položit otázku, kde bude parkovat. Znovu připomínám, že vedení města chce umožnit budování parkovacích stání všude tam, kde to bude možné.

Pokud má někdo problém s parkováním a chtěl by to řešit legální cestou, aby se vyhnul případnému postihu, měl by si požádat o schválení,

nejlépe s jednoduchým situačním plánem a způsobem úpravy. Zvláště, když se jedná o pozemek města. V zásadě jsou možné dva způsoby úpravy parkovacích stání – zpevnění zatravnovacím rostem nebo zadlážděním zámkovou dlažbou. Ve druhém případě se ovšem už jedná o stavbu, která podléhá stavebnímu řízení!

V rekapitulaci toho, co již v Lanžhotě v nedávné době proběhlo nebo se chystá bych rád uvedl, že v těchto dnech probíhá kolaudace nového chodníku na ulici Nová. V mateřské školce započala stavební úprava dispozic šaten a zázemí pro učitelky. Na základní škole zahajujeme opravu WC

a rozvodů vody na prvním stupni. Využíváme k tomu období prázdnin, abychom co nejméně narušovali chod školy. Ve spolupráci s hasiči se dokončuje prodloužení garáže pro naše nové hasičské auto. Velmi oceňuji aktivní přístup hasičů na této stavbě, byť v obecním majetku. Opravou kabin na hřišti Pastvisko za vydatného přispění fotbalového oddílu započala plánovaná rekonstrukce celého areálu.

Od druhého pololetí byla otevřena nová třída v mateřské školce, díky čemuž se zvýšila kapacita v počtu umístěných dětí. I z toho důvodu je třeba rozšířit a modernizovat zahradu mateřské školy. V současné době vybíráme firmu, která provede realizaci. Celková plocha bude navíc rozšířena o dvůr sousedního domu, který město koupilo.

V oblasti zvýšení bezpečnosti a zklidnění dopravy máme připraveno, a dokonce už i schváleno dopravním inspektorátem PČR, poměrně dost nových úprav dopravního značení. Asi tou největší změnou bude nová „Zóna 30“ v lokalitě kolem ulic Luční, Lesíčková i Dolní. Na křižovatkách bude vyžadována přednost zprava, na kterou upozorní i vodorovné dopravní značení.

Jak jsem již zmiňoval, při hledání řešení opravy chodníků v ulicích Gagarinova a MUDr. Kepáka jsme uspořádali veřejnou besedu, kde si místní rozhodli o finální podobě. Na základě toho necháme zpracovat projektovou dokumentaci a po získání potřebných povolení a výběru zhotovitele přistoupíme k opravě.

Vedení města vyslyšelo hlasy volající po vybudování poměrně dlouhého chodníku od pošty až po hospodu U Bartošů. S tímto návrhem souhlasí též dopravní inspek-

torát. Jelikož se jedná o novou investici, bylo třeba získat souhlas zastupitelstva. Nyní už může započít příprava tohoto projektu.

Pro úplnost bych vás rád informoval, že v současné době se pracuje na přípravách přístavby tribuny pro diváky ve sportovní hale a na potřebném rozšíření parkoviště u základní školy. Dále se připravuje zpracování projektové dokumentace pro kompletní opravu ulic Příční I a II, včetně inženýrských sítí. Nechali jsme rovněž zpracovat studii nové podoby interiéru naší veřejné knihovny. Teď je na řadě stavebně technické rozpracování pro potřeby realizace.

V přípravě jsou rovněž návrhy na modernizaci náměstí v Lanžhotě. Výsledky bychom chtěli dát k veřejnému projednání, abychom společně vybrali tu správnou variantu.

Jak už je v dnešních dnech v ulicích vidět, pokračuje se v modernizaci veřejného osvětlení. V současnosti se dokončuje první a druhá etapa, na které se nám podařilo získat i dotace, v přípravě je etapa třetí.

Pokračujeme ve výkupu pozemků na rozvoj bydlení. Bohužel se setkáváme s neochotou vlastníků poskytnout potřebné pozemky k tomuto účelu, a to i přes to, že město nabízí mnohonásobně vyšší cenu nebo i možnost směny za podobné pozemky. Potíž je v tom, že nejprve musí dojít k scelení všech těchto pozemků s následným přeparcelováním a s návrhem infrastruktury – komunikací, kanalizace, vodovodu a dalších inženýrských sítí.

V otázce výběru nového ředitele základní školy se opakuje situace, jako tomu bylo u školy mateřské. Při vyhlášení prvního konkurzu se nového ředitele vybrat

nepodařilo, a tak jsme vyhlásili opětovné konkurzní řízení s pozdějším termínem nástupu.

V oblasti společenského a kulturního života se odehrálo již několik akcí a ty větší nás ještě čekají. Ať už to byla tradiční akce Muzeum a tradice, která letos byla rozšířena o vydařený Májový jarmark, nebo právě proběhlý Moravský psí den.

Rád bych vás pozval na všechny akce, které jsme připravili pro vás v rámci lanžhotského kulturního léta. Počátkem července se můžete těšit na novinku - divadlo pod hvězdami na fotbalovém stadionu na Šlajsi. V komedii Velká zebra uvidíte mimo jiné i známé herce – Ondřeje Vetchého, Kairu Hrachovcovou a Jaromíra Dulavu.

Jelikož jsme vyslyšeli hlasy volající po uskutečnění festivalových koncertů v Lanžhotě, na letošní rok jsme připravili první ročník hudebního festivalu pod názvem Lanžhot Na fest! Těšit se můžou příznivci hudebních skupin Sebastian, Monkey Business a Arakain. Lístky jsou v předprodeji již delší dobu, ale s nákupem byste neměli otálet, neboť s blížícím se datem konání budou dražší. Doufáme, že zájem o tuto akci bude dostatečný, abychom měli důvod pořádat další ročníky.

A protože nastává doba letních dovolených, přeji všem, ať si užijete léta ve zdraví a dle svých představ. Ať se vám daří!

Váš starosta

LETNÍ KINO
Lanžhot

9. 7. 2019 úterý
pohádka
Čertův brko

10. 7. 2019 středa
komedie
ŽENY V BĚHU

Kde: Šlajsa
začátek v 21 hod.

Vstupné 120 Kč · děti do 15 let zdarma
Hraje se za každého počasí.

Z obřadů Lanžhoty přichází s láskou a úctou k tradici a kultuře Lanžhoty.

Výpis z usnesení z 3. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 19. 3. 2019

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

SCHVALUJE:

Z3/19/2 program jednání:

1. Zahájení
2. Schválení programu
3. Určení ověřovatelů zápisu a zapisovatelky
4. Zpráva o činnosti
5. Kontrolní výbor
 - a) zpráva o činnosti
 - b) schválení nového člena kontrolního výboru
6. Plnění rozpočtu k 31. 12. 2018
7. Rozpočtové opatření č. 1/2019
8. Projednání Územního plánu města Lanžhot
9. Strategie odpadového hospodářství
10. Diskuse
11. Závěr

SCHVALUJE:

Z3/19/3 ověřovatele zápisu Ing. Josefa Haluzu a pana Petra Uhra a zapisovatelku paní Annu Moučkovou

BERE NA VĚDOMÍ:

Z3/19/5a zprávu o činnosti kontrolního výboru

VOLÍ:

Z3/19/5b novým členem kontrolního výboru pana Michala Jurošku

BERE NA VĚDOMÍ:

Z3/19/6 plnění rozpočtu města Lanžhot k 31. 12. 2018

SCHVALUJE:

Z3/19/7 rozpočtové opatření č. 1/2019

BERE NA VĚDOMÍ:

Z3/19/8 informace Rady města Lanžhot o Územním plánu města Lanžhot

Společenská kronika

Narozené děti

Sofie Svačinová

Bruno Majzlík

Občany dožívající se významných životních vý-
ročí již nebudeme z důvodu zpřísněné ochrany
osobních údajů uvádět. Pokud chcete, aby bylo
zveřejněno jméno jubilanta, přineste, prosím,
písemný souhlas na Městský úřad Lanžhot před
uzávěrkou zpravodaje. Za pochopení děkuji.
Hana Tučková

Úmrtí

Pavel Vaida, 68 let

Jan Bača, 62 let

Josef Vystrčil, 42 let

Emilie Holobrádková, 74 let

Jiří Pyskatý, 62 let

Lidmila Mordychová, 88 let

Marie Ondryšková, 89 let

Ladislav Kosek, 73 let

Zdeněk Rosenkranc, 81 let

Jaroslav Ciprys, 81 let

Jan Balga, 96 let

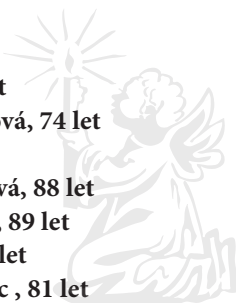
Ludmila Petřlová, 62 let

Růžena Léťalová, 76 let

Jiří Sedláček, 73 let

Petr Soukup, 74 let

Jan Hrubý, 79 let

Kulturní akce v Lanžhotě 2019

22. 6.	Moravský psí den
1. 7.	Divadelní představení Velká Zebra s hercem Ondřejem Vetchým
9. -10.	7. letní kino
20. 7.	Lanžhot na fest
14. 7.	Krojový výlet
27. 7.	Westernové závody
10. 8.	Den koní
17. 8.	Zahrávání hodů
13. 9.	Předhodovní zpívání
14. 9.	Stavjaní máje
14.9. - 17. 9.	Hody
21. 9. - 22. 9.	Hodky
16. 10.	Vystoupení Miroslava Donutíla – Cestou necestou
30. 11.	Vánoční jarmark
26. 12.	Štěpánská zábava
26. 12.	Svatoštěpánské žehnání koní

MĚSTO LANŽHOT ZVE NA DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

ZEBRA

VELKÁ ZEBRA, ANEB JAK ŽE SE TO JMENUJETE?

HRAJÍ: ONDŘEJ VETČÝ, JAROMÍR DULAVA,

KATEŘINA HRACHOVCOVÁ – HERČIKOVÁ / JITKA JEŽKOVÁ, NELA BOUDOVÁ / DANA ČERNÁ

1. 7. 2019

19.30 hod.

FOTBALOVÝ AREÁL ŠLAJSA LANŽHOT

VSTUPNÉ: 300 Kč

PRODEJ VSTUPENEK KNIHOVNA LANŽHOT, tel. 519 336 794.

Jihomoravský kraj

Město Lanžhot
Vás srdečně zve

Lanžhot Na fest
... a zábava může začít.

MONKEY BUSINESS

ARAKAIN

SEBASTIAN

20/07/2019 od 18:00 hod **Stadion Lanžhot**
U Stadionu 419•691 51 Lanžhot

Ceny vstupenek: předprodej (do 19. 7. 2019) **350 Kč** / na místě **500 Kč**.

Předprodejní místa: Lanžhot / Knihovna • Břeclav / Cafe Bulldog, Garáž Bar • Tvrdonice / Bowling • Hodonín / Cyklo Kočička
+ síť Ticketstream a síť SMS Ticket

MEDIÁLNÍ PARTNER
Jih
RADIO
88.9/101.4 FM

FESTIVAL
POD ŠÍRÝM NEBEM

f Lanžhot Na fest
i lanžhotnafest

Den muzea v Lanžhotě

Marie Prajková

V sobotu 25. května letošního roku se opět konal den muzea, který se stal už v tomto májovém dnu tradicí.

V letošním roce byl poprvé v rámci této akce uspořádán na náměstí jarní jarmark. I když nebyl prodávajícími tak hojně obsazen jako jarmark zimní, tato akce byla veřejností přijata velmi kladně. Mnozí očekávali, že jim bude nabídnut širší sortiment

foto Kateřina Paulíková

jídel ke konzumaci na jarmarku. V odpoledních hodinách vyhrávala na náměstí CM Guráš, byla k dispozici ochutnávka vín nabízených zahrádkáři a návštěvníci mohli posedět za připravenými stoly. Tyto stoly byly zcela obsazeny a na náměstí vládla příjemná odpolední pohoda.

V prostorách muzea se již tradičně předváděly práce na zhotovování našich krojových součástí. Byla to malba mašlí, šití červenic, vyšívání košil a dalších součástí krojů. Pro děti byla opět k dispozici dílnička rukodělných prací, o kterou je vždy velký zájem.

Nově byla uspořádána soutěž o nejchutnější chléb z domácí pekárny. Sešlo se 11 vzorků k ochutnání. Veřejnost tato akce, do které se zapojila jako divácká porota, velmi oslovila a ráda se ochutnávky a hlasování zúčastnila v překvapivém počtu. Po hlasování byla přednáška o pečení chleba, kterou vedla odbornice v této oblasti paní Hradecká.

I v letošním roce se konala v prostorách velké místnosti na dvoře výstava. Byla zaměřena na výstavu celoživotního díla v oblasti malování Marie Švirgové, čestné občanky Lanžhota. Akce byla zorganizována tak, že maléřečka dala seznam lidí, pro které malovala, a děvčata z kulturní komise jmenované občany oslovila a následně přinesla a nainstalovala takto získané exponáty ve výstavní místnosti. A tak jste mohli na výstavě vidět malovaný nábytek (kolébka, stůl, židle), malovanou keramiku, ale co hlavně malované mašle ke kroji pro děvčata i chlapce a také malované šátky hedvábné i tybětky. Tato výstavní místnost se na pár dní změnila ve stánek krásy a bylo těžké mezi jednotlivými exponáty posoudit, který je nejhezčí. Naše poděkování patří všem občanům, kteří měli pochopení a důvěru, že tuto krásu poskytlí ke shlédnutí. Velký dík za výstavu patří také členkám kulturní komise.

Ovšem největší dík a obdiv patří paní Marii Švirgové, která vše svým umem a dovedností vytvořila. Slova uznání a chvály zazněla také z úst naší místostarostky Petry Říhové na vernisáži v sobotu ve 14 hodin. Výstava byla otevřena do 17 hodin a v neděli byla možnost shlédnutí od 13 do 17 hodin.

V sobotu vernisáž výstavy malování velmi vkusně doplnilo také oblečení zhotoveného z modrotisku. Autorkou byla paní Benešová, která umění malování paní Švirgové doplňovala modrotiskem i při zahraničních návštěvách USA, kde obě lidové umělkyně svůj um předváděly našim krajanům za mořem.

V muzeu se uskutečnila i přehlídka oblečení z modrotisku. I toto se setkalo s velkým zájmem návštěvníků. Počasí nám v sobotu přálo a my jsme mohli prožít pěkný den, spojený se dnem muzeí.

Sportem ku zdraví – Běh městem Lanžhot 2019

za kulturní komisi Jana Malá

Proč je vlastně důležité sportovat? Aktivní pohyb je přínosný pro naše zdraví a fyzickou kondici - odstraní psychické napětí, zlepší se nám nálada, dobije energie, zbavíme se stresu, napětí či nespavosti. Sport nám také pomáhá navázat a utužovat vztahy. Pohyb je vždy zábavnější, když si ho užíváme s někým blízkým, ať už s partnerem, kamarády či dětmi. A to jsou důvody, proč před čtyřmi lety město Lanžhot poprvé uspořádalo akci Rozběhejme naše město.

V neděli 28. května 2019 se uskutečnil čtvrtý ročník sportovní akce Běh městem Lanžhot – Memoriál Františka Bartoše. Po třech ročnících, které se konaly přímo na náměstí, se akce přesunula do areálu na Sokolském. Bylo připraveno několik

běžeckých tratí a pestrý doprovodný program.

Předškoláci běželi cca 100 m, děti z 1. - 3. tříd 200 m a děti ze 4. a 5. třídy 400 m. Následoval závod na 1.500 m, který byl určen všem zájemcům – těm nejrychlejší se čas stopoval a byli odměněni. Účastnilo se celkem asi 40 běžců včetně rodinky s osmiměsíčním chlapečkem. Trasa hlavního závodu na 5 km (letos byla trasa o malinko kratší 4,8 km) vedla ulicemi města Lanžhot, kolem rybníku Kout a polní cestou kolem sochy sv. Jana Nepomuckého (socha prošla v loňském roce kompletní rekonstrukcí a nyní vypadá stejně jako v době svého vzniku v roce 1744), zadní branou zpět do sportovního areálu. Závodu se zúčastnilo rekordních 49

běžců (v roce 2018 33 běžců). Nejrychleji trať zdolal Dan Fiala v čase 19:49 minut. Poslední běžci dorazili do cíle v čase 29:42, takže se jednalo opravdu o slušný výkon od všech závodníků. O největší překvapení závodu se postarali kluci z lanžhotské fotbalové přípravky, kteří ve svých deseti letech zvládli konkurovat profesionálním závodníkům a zaběhli s přehledem pětikilometrovou trať. Napříč všemi kategoriemi bylo během dne rozdáno 150 dětských medailí.

Pro děti byl celé odpovědně k dispozici skákací hrad. Všeobecná zdravotní pojišťovna měla přichystané omalovánky, pastelky a drobné dárky dětem a ostatní zájemci si mohli nechat změřit krevní tlak, tuk v těle a spočítat metabolický věk (tedy celkovou tělesnou kondici). Fanoušci i závodníci se mohli občerstvit tradičně u okénka od hospo-

dy U Zámečku nebo mohli ochutnat domácí limonádu a dobroty z grilu z denního baru Dvůr Břeclav.

Celou akci motivovala tradičně Jana Krásná. Všechny závody odstartovala Martina Šestáková. Trasy pomohli nachystat a koordinovat fotbalisté z TJ Sokol Lanžhot. Chlapci z SDH Lanžhot pomohli s technickým

vybavením akce, stejně jako Jiří Vacula a zaměstnanci města v čele s Liborem Jablonickým. Diplomy, medaile, odměny a vše ostatní zajistila Jitka Petrlová. Za touto akcí je spousta práce a i spousta nadšenců, kterým patří obrovská poklona a obrovské poděkování.

Akce se účastní rok od roku více malých i velkých běžců, fanoušků a příznivců sportu. A my Vám za Vaši účast děkujeme a už teď se těšíme na další ročník!

PRÁZDNINY V KNIHOVNĚ

ÚTERÝ
9 - 12 hod .

sál
městského
úřadu

tvoření

hry

soutěže

REGION PODLUŽÍ

Okénko regionu

Lužická laťka

Denisa Spevářová

Ve čtvrtek 21. 3. 2019 pořádala ZŠ Dobrovolského v Lužicích pod záštitou Regionu Podluží další ročník soutěže ve skoku vysokém. Do sportovní haly přijeli bojovat zákyne a žáci 3. - 9. tříd, a to z členských obcí: Lužice, Mikulčice, Lanžhot, Prušánky, Tvrdonice a Moravský Žižkov. Soutěž zahájil starosta obce Lužice Tomáš Klásek společně s ředitelem školy Vitem Hubáčkou. Celým sportovním kláním pak závodníky provázela slovem zástupkyně ředitele ZŠ Jana Líčéníková. Děti bojovaly až do odpoledních hodin. Družstvo z Lanžhota si odvezlo domů tři zlaté medaile - Radek Darmovzal (6. roč.), Simona Ko-

síková (8. roč.), Jennifer Koudelková (9. roč.) a čtyři stříbrné medaile - Erik Oravec (3. roč.), Veronika Trubačová (4. roč.), Ladka Hasilová (6. roč.) a Jakub Spevár (8. roč.). Vítězný skok soutěže měřil 161 cm a patřil Marku Petrlovi z Tvrdonic.

Zpěváček Podluží

Denisa Spevárová

V neděli 24. 3. 2019 proběhl v Kulturním domě ve Starém Poddvorově VIII. ročník oblíbené pěvecké soutěže pro děti Zpěváček Podluží. Na přehlídku přijelo 33 dětí z obcí našeho regionu, které soutěžily ve třech věkových kategoriích. Soutěžní odpoledne zahájil starosta obce Starý Poddvorov Ivo Padalík, celou soutěží pak provázela slovem Miroslava Hajdová a o hudební doprovod se postarala cimbálová muzika Matěje Kůrečky. Nejlepší ze soutěžících budou náš region reprezentovat v krajských pěveckých soutěžích. Lanžhot měl zastoupení pouze v kategorii nejmladších, ale zato velmi úspěšné. Všem dětem gratulujeme.

I. kategorie (MŠ):

1. místo Klára Olejníková, Natálie Mlýnková
2. místo Agáta Salajková, Lukáš Uher
3. místo Zuzana Bartošová, Justýna Košutková, Pavla Steinerová

foto Denisa Spevárová

Přehlídka dětských folklorních souborů v Dolních Bojanovicích

Denisa Spevárová

V sobotu 30. 3. 2019 se v Kulturním domě v Dolních Bojanovicích konal XV. ročník soutěžní přehlídky dětských folklorních souborů z Podluží. Děti z devíti souborů se sešly už dopoledne na poslední zkoušku před soutěží. Samotnou přehlídku zahájil místostarosta obce Dolní Bojanovice Tomáš Makudera. Celým pořadem pak provázel Michal Purmenský a prezentaci souborů hodnotila pětičlenná

odborná porota, která nakonec zhodnotila představení souborů takto: 1. místo Jate-linka z M. N. Vsi, 2. místo Kordulka velká ze Starého Poddvorova, 3. místo Slunéčko z Dolních Bojanovic. Cenu starosty obce Dolní Bojanovice získal nejmladší soubor MŠ Lužice a cenu předsedy Regionu Podluží převzal soubor Žižkovjánek velký. Vítež přehlídky bude mít možnost vystoupit v rámci TNS ve Tvrdomicích.

Cyklovýlet „Otvírání jara na Podluží a Hodonínsku“

Denisa Spevárová

V pátek 26. 4. 2019 se v Lanžhotě na Šlajsi sešlo 130 zástupců všech členských obcí Regionu Podluží a Mikroregionu Hodonínsko na zahájení tradiční akce „Otvírání jara na Podluží a Hodonínsku“. Cyklisté vyrazili po Křenové aleji do pralesa Ranšpurk. Během této části výletu doprovázel peloton Juraj Stehlík, který poskytl odborný výklad týkající se obory Soutok, pralesa Ranšpurk a také pálení dřevěného uhlí. Dále se pokračovalo na chatu na Polínce, kde proběhla přednáška Antonína Šestáka o chovu včel, jejíž součástí byla také ochutnávka medu a medoviny. Dále účastníci vyrazili na soutok řek Moravy a Dyje a poté už přes Doubravku na dobrý oběd do hostince U Bartošů v Lanžhotě. Trasa měřila necelých 35 kilometrů.

Verbíř Podluží ve Starém Poddvorově

Denisa Spevárová

XIII. ročník soutěžní přehlídky Verbíř Podluží se letos konal ve Starém Poddvorově v neděli 12. května 2019. Do soutěže se přihlásilo 12 jednotlivců a tři skupiny verbířů. Již od dvou hodin probíhaly zkoušky verbířů společně s CM Matěje Kůřečky. V 16 hodin pak přehlídku zahájil starosta obce Starý Poddvorov Ivo Padalík a slovem pak celou soutěž vedl Jaroslav Švach. Čtyřčlenná porota složená z nejlepších verbířů našeho kraje pak rozhodla o umístění ve všech čtyřech kategoriích.

foto Denisa Spevárová

MATEŘSKÁ ŠKOLA LANŽHOT

Okénko školky

tel.: +420 519 336 209 • www.mslanzhot.cz MŠ Lanžhot

Velikonoční dopoledne ve školce

Kateřina Ciprysová

I letos jsme se ve školce těšili a připravovali na Velikonoce. Ve třídách se malovala vajíčka a celou školku děti ozdobily obrázky a výrobky. Všichni jsme se zapojili do „barevného týdne“. Děti chodily do školky každý den v určité barvě. Tímto děkujeme maminkám za přípravu barevného oblečení pro děti, protože bez jejich zapojení by děti určité tak krásně barevné nebyly.

Také jsme si užili krásné velikonoční dopoledne na dvorečku, kde bylo přichystáno plno jarních her pro děti. Do důlku se cvrnkaly kuličky, vystříhovala a vybarvovala se papírová vajíčka, byl přichystán smyslový koutek, vyprávěly se lidové pohádky a malovaly mašle, dokonce jsme ochutnali i sladkého beránka. Moc děkujeme paní Švirgové, která přišla dětem ukázat malování vajíček lidovým ornamentem a také děkujeme panu Hostinovi za ukázkou a trpělivost při pletení žil z vrbového proutí.

Čarodějnický slet

Martina Kužmová

Počasí. Tak to byla nejnáročnější výzva letošní akce. Ale co bychom to byly za čarodějky, kdybychom jsme si nedokázaly poradit? ☺ Víím, mohlo být líp, ale i hůř, tak budme všichni rádi za to, jak bylo ☺ A myslím, že bylo výborně. Děti si mohly vyzkoušet zase trochu těch čarodějnických legráček, které jsme si pro ně připravili. Novinkou byla letos jinak upravená netopýří stezka, hadí doupě, praní čarodějnického prádla za pomoci valchy, pečení perníčků“ na perníkovou chaloupku, čarodějnická galerie, žabí sliny, kouzlení s čarodějnickou hůlkou, vaření a spousta dalších. A když už se děti dostatečně vyřádily, čekala na ně malá odměna. A pak už jsme mohli všichni společně za zvuku bubnů zapálit slavnostní oheň a společně si zazpívat u kytary.

Chtěla bych poděkovat všem a není jich málo, kdo se na této akci podílejí... DĚKUJI ☺ A příští rok NA SLETĚNOU ☺

MŠ v Ekocentru

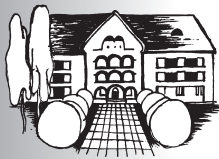
Bc. Martina Storchová

Koncem dubna a začátkem května jsme se s dětmi vydali na prohlídku Ekocentra Trkmanka ve Velkých Pavlovicích. Zde byl pro nás nachystaný vzdělávací program „Louka vypráví“. I za nepříznivého počasí, které se nám nevyhnulo, nás pracovnice Ekoncentra přivítaly v krásných prostorách nové budovy. Děti byly rozděleny do tří skupinek a v každé skupince se dozvěděly zajímavé věci o tzv. „opýlovačích“, o včelkách a o motýlcích. Děti

si mohly prohlédnout spoustu obrázků, modelů, sáhnout si na včelí plástve a kdo chtěl, mohl ochutnat i med. Kluci a holky se naučili včelí taneček o tom, kde se nachází vzácný nektar a pyl z květín. Jako su-

venýr si děti přivezly papírového motýla, kterého si samy vytvořily. Všichni jsme se vrátili zpátky do školky plní nadšení a nej-různějších dojmů.

**MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA
LANŽHOT**

Okénko školy

tel.: 519 336 207
www.zslanzhot.cz

 Masarykova základní škola Lanžhot

 Knihovnička MzŠ Lanžhot

 Klubko News

Uklidili jsme zaneřáděné město

Tomáš Šesták, 9.A

Stejně jako minulý rok jsme se i letos zúčastnili akce Uklidme Lanžhot. Jelikož předcházející noc pršelo, měli jsme letos sbírání odpadků lehce nepříjemnější. V osm hodin ráno se sešli dospělí i s dětmi před hasičárnou a skupiny skautů, hasičů,

školáků a fotbalistů se rozprchly po Lanžhotě. Naše trasa vedla podél řeky Kyjovky k silnici na Slovensko, poté ke škole a k tenisovým kurtům. Nejčastěji jsme nacházeli plasty a plechovky. Na konci nás čekala odměna v podobě vypečeného špekáčku.

foto Dušan Paulík

Opravdu výjimečně obdivuhodné výkony

Romana Petrlová, Natálie Doláková, 8.A

Druhého dubna se poprvé konala v Lanžhotě sportovní akce OVOV - Odznak Všestrannosti Olympijských Vítězů. Zúčastnilo se jí pět škol - Masarykova ZŠ Lanžhot, ZŠ Popice a tři břeclavské školy - ZŠ Slovacká, Komenského a Na Valtické. Soutěžilo se jak v silových disciplínách (kliky a hod medicinbalem), tak v rychlostních (skákání přes švihadlo) a vytrvalostních disciplínách, jako byl běh na kilometr. První dvě školy byly vítězné a jednotlivci postoupili do krajského kola v Brně, které se bude konat už 27. května. Nejlepších výkonů z naší školy dosáhli Zuzana Adámková (5.A), Andrej Voda (5.B) a Marta Líbalová (8.B). Díky pozitivním ohlasům od zúčastněných sportovců i učitelů má naše škola příslibeno pořádá-

ní dalšího OVOV do budoucna. Nadšená byla dokonce i olympijská vítězka Šárka Kašpárková, která akci svou odborností zaštiťovala. Celé sportovní dopoledne kladně ohodnotila i paní učitelka z Popic se slovy: „Ještě jednou vám děkujeme za dnešní nádherný zážitek, akce byla fantastická!“

Literární procházka provedla lidi pohádkovým Lanžhotem

Filip Beneš, 7.A

Literární procházka obvykle bývá v dubnu. Tento rok na jaře však registrujeme nenadálé, náhlé, nečekané a neplánované změny počasí. I to byl zřejmě jeden z důvodů, proč byla tato akce přesunuta na druhou květnovou sobotu. V pátek 10. května byla samozřejmě procházka i pro žáky naší školy a přizvanou třídu z břeclavského gymnázia i tvrdonické školy. Přestože po oba dva dny akci moc nepřálo počasí, návštěvnost byla podobně silná jako v předešlých dvou letech. Větši-

nou se trasa a program na ulicích orientoval dle spisovatelů jako v minulosti. Tento rok se ale náplň zaměřila i na pověsti a pohádky, které však souvisely s Lanžhotem. Další drobnou změnou zaznamenala i trasa procházky. Ale vpravdě, když už mluvíme o změnách, širokou veřejnost i žactvo určité příjemně překvapilo občerstvení u líného Honzy na ulici Na Peci v podobě koláčků a buchet. Nechyběla ani káva či čokoláda, tentokrát však ne od Maryši, či staročeský chléb se solí na uvítanou. Trasa

začínala u sochy T. G. Masaryka před školou a končila ve škole u kanceláře při stanovišti věnovanému učitelce a spisovatelce Kamile Sojkové. Komentované procházky začínaly v sobotu v 9 a 14 hodin. Ačkoliv, jak jsem již zmiňoval, počasí bylo v určitých momentech mírně nepříznivé, míním, že většině se akce líbila. Ostatně jako každoročně.

foto Kateřina Paulíková

Výlet do Londýna překonal všechna očekávání

Romana Petřlová, 8.A

Žáci z druhého stupně dostali možnost zúčastnit se 23. dubna čtyřdenního zájezdu do Anglie, zlepšit si tím angličtinu a poznat památky Londýna. Po náročné celodenní cestě autobusem, kterým jsme přejížděli přes Belgie a Německo, jsme přisedli ve Francii do trajektu. Když raní mlha nad mořem ustoupila, vyskytl se nám výhled na Anglii a Bílé útesy doveruské. Neztráceli jsme čas a hned po vystoupení z trajektu jsme ušli nejdelší trasu celého zájezdu - přešli jsme nultý poledník, podívali se ke královské observatoři, loď jsme se svezli po řece Temži, prošli jsme se přes most Millennium Bridge a navštívili katedrálu svatého Pavla a plovoucí muzeum - bitevní loď HMS Belfast. Den jsme skončili výslapem schodů Tower Bridge

- nejslavnějšího mostu Londýna. Přestože měl být další den odpočinkovější, atrakcí jsme viděli plno. Ještě ospalí jsme se podívali do muzea voskových figurín Madame Tussauds, kde jsme si pořídili celou řadu fotografií se svými idoly. Dále jsme prošli Hyde Park, zastavili se u památníku princezny Diany a navštívili Natural History Museum, kde jsme mohli vidět kostry dinosaurů, sbírku meteoritů nebo

si na vlastní kůži zažít zemětřesení. Další den jsme zahájili prohlídkou Westminster Abbey, kde jsou korunováni angličtí králové a královny a kde je řada památníků slavných osobností. Viděli jsme vládní třídu Whitehall, Buckingham Palace, Piccadilly Circus. V čase na volný rozchod jsme se porozhlédli po náměstí Leicester Square a Trafalgar Square s památníkem admirála Nelsona. Poslední pohled na Londýn v plné své kráse jsme si užili z výšky London Eye. Zájezd se setkal s velmi pozitivním ohlasem a splnil - možná i překonal - všechna očekávání. Za všechny bych chtěla poděkovat paní učitelce Horňáko-

vé, panu učiteli Líbalovi a paní zástupkyni Klvaňové, kteří s námi celý zájezd úspěšně přežili.

Na branném dnu

Ondřej Hudák, 8.A

Střelba, zdravotvěda, chemie, výstražné signály, návod na evakuaci a také seznámení s arsenálem České armády. S tím vším jsme se mohli seznámit 15. května na branném dnu v naší škole, hale i na dvoře, kde probíhal výcvik žáků. Celý branný den byl rozdělen na pět stanovišť, kde se střídali žáci 4. až 9. tříd. Branný den trval necelých pět hodin. Na chemickém stano-

višti jsme se mohli setkat s látkami, které byly používány ve válkách, ale najdeme je i běžně v kuchyni. Na dalším stanovišti jsme se mohli setkat se střelbou a arsenálem armády, zastříleli jsme si z airsoftové pistole. Ve zdravotvědě nám ukázali na figuríně jak provádět masáž srdce. Všechno jsme si mohli zkusit sami, ale moc lidí o to zájem nemělo. Na evakuačním stano-

višti nám řekli, jak se pořádně zabalit při katastrofě a jak umět zabezpečit celý dům. Někteří žáci byli z branného dne nadšení,

dokonce došli i v maskáčích, a mně se projektový den taky líbil. Nejvíce mě bavila střelba.

Bylí jsme na Hostýně

Jan Vitásek

Je pátek 26. dubna a já už od rána divočím. Balím si věci, největší péči věnuji úpravě své uniformy. Zítra je totiž na Hostýně naše slavná už 26. mezinárodní hasičská pouť zasvěcená našemu patronu sv. Florianovi. Já tam už s kamarády ze Znojma odjíždím dnes, neboť starost a Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska nás svolalo na Hostýn už dnes na odpoledne, abychom ještě něco probrali a i neformálně pobesedovali zvláště se členy zahraničních delegací a s vedením Matice hostýnské. Po příjezdu na Hostýn a vyzvednutí klíčů s milým překvapením zjišťuji, že budu ubytován s dvěma prezi-

denty, bývalým a současným prezidentem kominického cechu v ČR, Emilem Morávkem a Jardou Shenem. Neviděli jsme se skoro rok, naposledy vloni na Pyrocaru v Příbyslavi. To bylo povídání! Všichni se mnou chtěli mluvit, třásli mi rukou, že jsem opět mezi svými. A těch blahopřání k úplnému uzdravení! Nejvíce času jsem však věnoval svým hasičským kamarádům z Chorvatska, kteří mají kořeny v naší republice a umí česky. V sobotu po snídani proběhlo krásné přivítání s Lanžhotčany. Byli tam

foto Andrea Mrkosová a Lenka Jungová

Andrejka Mrkosová, Lenka Jungová, Jana Fojtíková a se vztyčenou hlavou hrdě nesoucí náš prapor Vít Kaňa. Všichni pak odešli na stanoviště průvodu, jen já čekal na průvod pod bazilikou. Po příchodu arcibiskupa, organizátora všech poutí, přivítal představitel jmenovitě nejvýznamnější hosty a delegace. Hrdě jsem zasalutoval před arcibiskupem, neboť mé jméno zaznělo jako třetí. Po představení a pronesených zdavicích jsem byl vyzván, abych závěrečnou zdavici přednesl i já, čehož využila i lanžhotská děvčata k předání daru za hasiče z Podluží a zvláště za hasiče z Lanžhota. Pak jsme za doprovodu kapely vstoupili do katedrály, kde na závěr bohoslužby byly požehnány i prapory. Byl mezi nimi u oltaře požehnan i lanžhotský prapor.

Po odchodu z baziliky jsme se rozloučili, Lanžhotští spěchali domů, já šel ještě s vedením a delegacemi na oběd, pak následovali krátké zdavice, stisky rukou a i my se rozešli.

A co na závěr?

Úžasná akce, reprezentativní vystoupení lanžhotských hasičů a obrovská HRDOST nad tím, že jsme naplnili slova písně z Velehradu - DĚDICTVÍ OTCŮ ZACHOVJ NÁM, PANE!

*Dar pro arcibiskupa vyrobil Jan Vításek
a malovaly sestry Juroškovy*

Bratří Bartošové

Rota Nazdar

Tři Bartošové z Lanžhotu, kteří se nesmířili s nacistickou okupací Československa a v roce 1940 odešli do zahraničního odboje, kde se přihlásili k československé armádě ve Francii. S ní prodělali ústupové boje a po pádu Francie byli evakuováni do Velké Británie. Zprava otec des. Antonín Bartoš a jeho synové voj. František Bartoš a čet. asp. Antonín Bartoš na fotografii z Velké Británie z počátku války. Zatímco František Bartoš se přihlásil k RAF a později létal u 312. čs. stíhací perutě, jeho bratr Antonín absolvoval školu pro důstojníky a přihlásil se k výcviku pro úkoly zvláštního určení, kde absolvoval řadu různých kurzů včetně parakurzu. V dubnu 1944 byl vysazen do okupované vlasti jako velitel výsadku Clay – Eva spolu s parašutisty čet. asp. Jiřím Štokmanem a radistou čet. asp. Čestmírem Šikolou. Jejich úkolem byl sběr zpravodajských informací na severovýchodní Moravě a jejich předávání do Londýna a dále spolupráce s domácími odbojem při organizaci boje proti okupantům. Pro spojení se zahraničím byl desant vybaven radio-stanicí s krycím názvem Eva, jejímž prostřednictvím odeslali na 800 depeší a vytipovali řadu míst pro shoz

zbraní a materiálu. Stali se tak jedním z nejúspěšnějších desantů vysazených za okupace do protektorátu.

Po válce byl Antonín Bartoš povýšen postupně na kapitána, št. kapitána a majora pěchoty. Začal se angažovat v politice a stal se poslancem. Po únorovém komunistickém převratu v roce 1948 emigroval s rodinou do Francie, kde pod velením gen. Františka Moravce pomáhal organizovat vysílání kurýrů do a z Československa. V roce 1952 se přestěhoval do USA, kde pracoval jako konstruktér.

Generálmajor v. v. Antonín Bartoš zemřel před dvaceti lety dne 13. prosince 1998 ve věku 88 let a je pochován na hřbitově St. Michael's v New Yorku. Čest jeho památce!

www.rotanazdar.cz

facebook – Rota Nazdar

Hrdinka

J. J. Uher

Lidská paměť se skládá z bilionů samostatných políček vzpomínek jakoby na fotoaparátovém filmu. Jenom málo z nich vydrží do vysokého věku. Blednou, až zcela vymizí. Často jsme překvapení tím, že zůstávají ty, s nimiž bychom nepočítali, a naopak se navždy ztratí takové, které bych asi v albu nehledal.

PRVNÍ PŘEDPRÁZDNINOVÁ POLOVINA ROKU 1944

Jako jedenáctiletý kluk jsem chodil do první třídy měšťanky. V hodině zpěvu nás učil pan učitel Kundera. Dal na škole dohromady smíšený pěvecký sbor, jehož byl vedoucím i dirigentem. Měl z čeho vybírat. Na jevišti v tělocvičně nás bylo ve třech řadách skoro čtyřicet. Jako klukovský sopránek jsem stával v té první, nejspodnější řadě. Ve třetí nahore za námi stáli kluci a děvčata nejstarší, z posledních tříd. Ten den byl sváteční nějakým slavnostním kulturním pořadem. Stojíme na jevišti a čekáme, až pan učitel zvedne ruce k dirigování. Než tak učiní, rozklepou se mu kolena. Chudák, byl velkým trémistou, a tak jsme se tomu ani moc už nesmáli. Jenom jsme se tak potutelně po sobě dívali. Já jsem hlavu otočil a pohlédl až nahoru. Stála tam, mezi děvčaty. Liduška, co se mi její tvář tak líbila, a já, modrooký blondáček jí také, třeba kvůli tomu mému slavičímu hlásku. Dávno jsem věděl, že se jmenuje Hrdinová, ale všichni jí říkali Lidka HRDINKA. Její tatíček byli zedník a mamička vysoká jako voják. Chvilí jsme tak

jeden na druhého pohlíželi, ale když pan učitel tleskl, upřeli jsme všichni oči na jeho ruce...

NEDĚLE, 15. DUBNA 1945

Kolik bylo hodin nevím, možná po poledni. Protože jsme v sobotu 7. dubna 1945 kolem deváté dopoledne vyhořeli, po leteckém náletu, vzali si naši rodinu, otce, mamičku, čtyřletou sestřičku Růženku a mne do podnájmu manželé Antonín /za I. sv. války po zajetí v Rusku voják Rudé armády/ a Antonie STRAŠIDLOVÝCH. Do velkého rohového domu Dolní ulice, dnes hned za samoobsluhou Jednoty na kraji Nové ulice. Za sousedy měli strýca Josku Čekala, jehož dům měl železnou předzahrádku u chodníku. Na místě dnešní samoobsluhy a parčí-

ku s Hrnčířových křížem se rozprostíral tenkrát velký plac, v jehož středu se křížila cesta, která vedla z Dolní ulice na starou cestu ulic Břeclavské a Nové, s širokým a hlubokým příkopem, skoro jako suchým korytem potoka, překlenutým betonovým mostkem kvůli formanům.

Dříve než jsme se probudili do tohoto nedělního rána, jako cirkusové šapitó postavili Rusi na plací velikánský stan. Od Jazerka a od kostela do něj kvapem přivázeli v korbách aut a na různých povozích, nařikající i mlčící zraněné vojáky. Dověděli jsme se, že je to polní lazaret. „Nedaj Bože, aby ťa napadlo utekat tam očumovat!“ varovali mne mamička. Nadarmo. Nepozorovaně jsem se zpod jejího dohledu vysmekl a...

Jako šprajc mne na chodníku před sousedových Čekalových zastavila samaritánská nosítka. /Kdybych tak věděl, že za pár týdnů právě na nich mne budou nosit dva muži z radnice, od Strašidlu do ordinace pana doktora Kepáka, kde je dnes pošta, a to k převazům, při nichž jsem řval, že plná čekárna lidí byla hned prázdná!/. Nosítka měla čtyři velmi krátké nožky. Kdo v nich spočíval, musel se tělem dotýkat chodníku. A on v nich skutečně někdo ležel. Skoro celý přikrytý koňskou houní. Stál jsem mu za hlavou a viděl pouze kousek jeho tváře. Byl jsem tam s ním jenom já. A tak jsem jedním kolénkem přiklekl k jeho hlavě a přemýšlel, kdo by to mohl být. Začínal jsem mít strach z jeho jako vápno bílé tváře. V tom se nad jejími lícemi otevřely oči. Rozbuška poznání vyvolala ve mně výbuch výkřiku: „LIDUŠKO!!!“ Na několik dlouhých vteřin jsem ztratil hlas. Když se mi vrátil, sklonil jsem se

ještě níže a ptám se: „Liduško, proč si tak bílá?“ Mlčela, jenom svýma očima se držela na těch vyděšených mých. Ale to už ze stanu vyběhli dva ruští ošetřovatelé v bílých zakrvácených pláštích, popadli nosítka a vběhli s nimi a v nich s Liduškou Hrdinkou do lazaretu, do bolestivých výkřiků a nařikání. Občas vystoupily ze stanu dvě děvočky-báryšně-ošetřovatelky, aby do škarpy naházely krvavou vatu a fáče... „Ale nech už si doma! Co sem ti říkava?!“ Mamička, doslova mne vlekla za límec. Až k večeru doputovala do Dolní ulice a na Pastvisko zpráva, že na plácku před Matýskových trafikou došlo k tragédii. Několik žen a mužů tam v hloučku besedovalo ve chvíli, kdy šel kolem Trčkových Milošek, školáček, nesoucí v náruči něco jako dělostřelecký granát. Když ho spatřil jeden strýc v hloučku besedující, zakřičel prý na Miloška: „Honem to zahod!“ Výbuch otrásl celými kradlovskými uličkami. Po jeho odeznění smrtelné ticho, ale i pláč a nárek zraněných, rozhozených po plácku jako kuželky. Jedné z nich, Lidušce Hrdinových, visely nohy pod koleny jenom na kůži, v kaluži krve, proto ta její bílá tvář. A lazaret? Jak rychle se objevil, tak se i ztratil. Jenom po něm zůstaly ve škarpe krvavé hromady vaty, obvazů a možná i kousky lidských těl... A CO LIDUŠKA?

PODZIM ROKU 1949

Možná nedělní večer. Mám přes šestnáct let. Mohu chodit do kina na filmy mládeži do šestnácti nepřístupné. Stojím s kamarády ve dvoře hospody Rajmunda Vedrala. Čekáme, až strýc Joska Hanáček

otevře velké dvorní dveře do sálu, který je prvním lanžhotským kinem, a začne nás do něj pouštět. V tom k nám míří hlouček tří vojáků péesáků, kteří se v té době těžko s obyvateli Lanžhota sžívají. Ale láska nezná hranic, možná ani ta, kterou oni do Rakous střezí. Jeden z nich pod paží vede těžce a kolébacvě kráčející pěknou děvčicu – Lidušku Hrdinku. „Páni, kluci, beznohá a má frajířa, to je teda něco!“ Druhý: „A že na tych protézách celkem dobře chodí, má štěstí, nohy jí končá pahýlama až pod kolenama...“

Ten voják bude brzo poznán jako Jožka Mordych a nezůstane pouze u frajířkování. Vezme si Lidušku za ženu. To bude řečí třeba i o tom, zda budou mít vůbec děcka. Jak by ne, kluky jako buky. Jeden lesák-rubač po otci, druhý, Mírek, zpěvák, kterého během několika málo desetiletí pozná celá dechovková republika, ba hodně pozdě i skladatele.

Liduška a já patříme mezi nejprvnější členy místní organizace Svazu invalidů. Tehdy hlavně těch válečně-pofrontových. A tak se vídáváme často. Na tu scénu u Čekalových zahrádky v nosítkách si nepamatuje. Něco na lazaret ano, potom špitál ve Skalici, smířování se s amputovanými nohama, obrovské úsilí vůle chodit na protézách a div že ne i tancovat. Překvapuje mne víc a víc, ale doslova jsem v šoku, když ji poprvé vidím frčet na kole! „Ludé moji, ná co to tá Lida Hrdinka vyvádá?“ říkají si tetky. Že se už jmenuje Mordychová, na to si těžko zvykají. Záleží na tom? V žádném sboru už spolu nezpíváme, ač jí to notí velice dobře, jako synovi Mírkovi. Má po kom! A zrovna jako její mamička i ona má pusku, když je zapotřebí, dobře prořízlou.

Dávno pomřeli všichni ti, kteří ji v tu neděli 15. dubna 1945 opakovaně a zaručeně pohřbívali. Přežívá jednoho za druhým. Aniž by byla komu na obtíž. Mnoho let plete doma i na lavičce před domem svetry a šálu snad na krk celé zeměkouli. Kdo si uvědomuje, že v celých dějinách Lanžhota nebylo /a kéž už nemusí být vinou války/ takové hrdinky životem, i Hrdinky jménem?

Noc na 5. května 2019 jí k spánku zavře oči navždycky. Jako osmaosmdesátileté, když sedmdesát čtyři let jako beznohá šla cestou svého života bez hořekování a statečně.

JAKO HRDINKA...

Zmýlená neplatí

Josef Jožulka Uher

Většinou jde o CHYBY z nešikovnosti či spíše z NEPOZORNOSTI. Nepoctiví novináři se vymlouvají na tak zvaného tiskárenského šotka, prostě my nic, to v tiskárně. Naše svědomí nám velí takovými nebýt. Neztrácíme totiž ze zřetele výrok slavného a moudrého CICERA: „CHYBOVAT JE V POVAZE KAŽDÉHO ČLOVĚKA, ALE JEN HLUPÁK VE SVĚM OMYLU SETRVÁ.“

V prvním letošním čísle zpravodaje jsme – nezáleží na tom, kdo víc, nebo kdo méně – pochybili hned několikrát. Ne vždy na to přišel i pozorný čtenář. Je tedy naší povinností tyto chyby přiznat a napravit. Ať ve zpravodaji nesetrvají navždycky.

1) V básni STŮL není správným posledním slovo druhého čtyřverší ZDOBIL,

ale ZLOBIL. Místo písmene „d“, písmeno „l“.

2) Součástí textu s názvem LANŽHOTŠTÍ VOJENŠTÍ VETERÁNI měla být vzácná fotografie z roku 1906; zachycuje masu lanžhotských vojenských VETERÁNŮ při příležitosti posvěcení spolkového praporu, jak je o tom ostatně v textu psáno. Místo této fotografie byl k článku přidán sice neméně vzácný snímek ruských zajatců z I. sv. války, ale to tam nepatřilo. Proto fotografii VETERÁNŮ přetiskujeme dodatečně až v tomto druhém čísle. Když už ale byl ve zpravodaji otištěn snímek RUSKÝCH ZAJATCŮ a to bez jakéhokoliv dalšího komentáře, povězme si o nich teď:

Na fotografii je jejich počtem šestnáct, jeden z nich s garmoškou - harmonikou.

Lanžhotští vojenští veteráni, rok 1906

Za stolem mezi nimi sedí pravděpodobně nějaký úředník nebo dokonce hajný z lichtenštejnského zámku. Neboť zajatci byli přiděleni pod jeho správu na lesní práce a to ve Staré forotě. O zajatcích mi vyprávěl František Gál (původem ze sedláckého stavení v Lesíčkové ulici), manžel v oblasti folkloru známé šičky a vyšívačky červenic Boženy Gálové, řečené Heklice, z ulice, která měla název Hrnčířská potom Fučíkova a dnes U Stadionu (původně mělo znít U Sokolského, tenisové kurty atd.). Soused Gál byli pamětník a hodně mi toho povyprávěl. Nevěděl však, kdy zajatci k nám byli umístění (pravděpodobně blízko konce první světové války), ale poroučel jim ze zámku revírník Švec. Bydleli však (byli ubytováni) u Třetinů na rohu ulic Komárnov a Luční (dnes vedle Mirka Létala, v předzahradce stál dlouho malý pohádkový hrádeček). Před tímto domkem je snímek i pořízený. Ze Staré foroty se prý vracívali se zpěvem starých ruských lidových písní, pochopitelně doprovázeni harmonikářem. A zpívali prý velice pěkně, trojhlasně. Stravovali se v Hruhé hospodě, kde si rádi pobesedovali. Když válka skončila, tak ačkoliv říkali, že tak dobře jako v Lanžhotě se nikdy v životě neměli, spěchali domů do Ruska. A proč? Naším občanům, kteří je přemlouvali, aby zůstali hlavně ti, kteří neměli žádné „báryšně“, odpovídali, že musí, revoluce je povolává. Kdo ví, na kterou stranu se v ní dali, kdo ví, jestli nezalitovali, že nezůstali tam, kde jako zajatcům jim bylo lépe než doma, jako svobodným...

3) Článek DVA DOROSTY plus dvě fotografie, strany 40 a 41. Zde je všech-

no hore nohy, jak se říká. Tak na straně 40: Je dorost z roku 1942 (bílé trenky, tmavé dresy), jenže pod fotografií jsou uvedena jména dorostu z roku 1949, jehož fotka je na protější straně 41 (tmavé trenky, světlé dresy s orlicí na levé straně hrudi) a NAVÍC JEŠTĚ: MEZI TĚMI JMÉNY SCHÁZÍ JMÉNO Vojta Mikulič-Majdák, stojící mezi Jožulkou Uhrem a Zdeňkem Stráníkem. Pro pána Jána, jak se tedy jmenují dorostenci z roku 1942 na straně 40? Jsou to, stojící zleva: Jara Tuček, Miloš Trčka, Ladislav Ladona Uhlíř, Štěpán Zonyga, největší z nich Mirek Petrla, Oldřich Hakala, Tonda Polách a Jožka Prokop. Klečící zleva Jendík Kostka, brankář Jan Gajda a přespolňák bek z Kostic Létal. Tak to mělo být... Z těch žijí už jenom Zdeněk Stráník a Jožulka Uher.

V čase jednoho i druhého dorostu, před ním i po něm, netroufám si hádat do kterého roku, se zlatým i nezlatým písmem psala historie lanžhotských fotbalistů. Za tři roky, při příležitosti 100. výročí založení fotbalu v Lanžhotě, na hřišti na Pastvisku, už bude plynout historie docela jiná. Kdysi by byla fanoušky nepříjemnou, dnes se na její vlně nesou generace, které každý druh sportu, hlavně ten vrcholový a sponzorovaný finančně silnými jedinci a společnostmi, přijímají už v rámci jiných společenských pravidel.

Holubcovo „Sportu zdar a fotbalu zvlášť!“ už nemá takovou symboliku, jako mívало...

Kazúbek - jméno tajemství zbavené

Leoš Doskočil

Kazúbek je pomístní jméno části lanžhotského lesa, která je obestřena řadou tajemství, jež stále čekají na svá odhalení. Jedním z nich je i význam vlastního názvu lokality.

Lidová tradice dává pojmenování místa do souvislosti s mlynářem Kazúbkem. Tento domnělý Kazúbek měl ve svém mlýně přechovávat sedm českobratrských kněží, kteří byli za svou víru pronásledováni a nakonec také i pověšeni. Osud samotného mlynáře pověst nerozvádí. Ovšem to není ani pro záměr tohoto příspěvku podstatné, neboť původ pomístního jména je mnohem prostší.

Lanžhotčané se dříve ve velkém věnovali rybolovu, a to hned několika technikami s využitím různých nástrojů. Velmi rozšířeným způsobem bylo chytání košem - tzv. chlopkání. Rybář se v takovém případě brodil vodou a občas košem „chlopnul“, tj. ponořil ho až po dno do vody a snažil se

Lesy a slepá ramena kolem Lanžhota, foto Kateřina Paulíková

do něj zachytit rybu. Zda skutečně v koši uvízla, poznal rybář lehkým jejím „dřcnutím“, nebo častěji nahmatáním rukou. Tento druh lovu byl hlavně praktikovaný v letním období, když byla voda ještě teplá. Ale jsou známé i případy, že se někteří rybáři vypravili „chlopkat“, třebaže na vodě byla už „stříž“ (tenká vrstva ledu). Pro lov touto technikou byly nejvhodnější stojaté vody, jezera a tůně. Používané koše se lišily nejen rozměrově, ale také způsobem zhotovení. Známý národopisec Fr. Bartoš zmiňuje ve své práci mimo jiné koš zhotovený z jilmových (vazových) kůr připomínající putnu. Tento koš se nazýval KAZUB.

Je tedy zřejmé, že pojmenování části lanžhotského lesa Kazúbek souvisí s tímto druhem rybářského koše. A proč se tak stalo? Pro danou lokalitu byl asi odchyt ryb touto technikou natolik charakteristický, že se též odrazil v jejím pojmenování. Poznamenejme, že kazúbek je zdrob-

nělina slova kazub, což naznačuje, že se zde mohly používat spíše menší varianty kazubů, než bylo obvyklé. Důvodem snad byla trvale nižší hladina vody.

Pro úplnost je potřeba ještě dodat, že s výrazem kazúbek se lze také setkat ve Svěrákově slovníku nářečí, ve kterém je vysvětlován jako kabel a z lýka. Ovšem velmi pravděpodobně se jedná o novější významový posun od toho původního, neboť kazub je prastaré slovo vyskytující se i v jiných jazycích se stejným významem - např. v polštině jako kozub (koš z kůry), v maďarštině jako kazup (koš s dvěma držadly), v ruštině jako кyzов кúзов (koš).

Bartoš, F. Lid a národ: sebrané rozpravy národopisné a literární, sv. II. J. F. Šašek, 1885, Velké Meziříčí.

Matzenauer, A. Cizí slova ve slovanských řečech. Matice Moravská, 1870, Brno.

Mjartan, J. Lidové rybářství v československém Pomoraví. Slovákcké muzeum, 1967, Uherské Hradiště.

Svěrák, F. Nářečí na Břeclavsku a v dolním Pomoraví. Univerzita J. E. Purkyně, 1966, Brno.

Uher, J. Kazúbek – lanžhotská záhada. Malovaný kraj č. 4, 2003, str. 6 - 7.

Článek byl převzat z Malovaného kraje 2016 č. 1, str. 22.

Hledání markrába na Podluží

Leoš Doskočil

V tradiční vesnické komunitě podléhaly styky mezi mládeží, resp. návštěvy mládenců u dívek, veřejné kontrole. Bývalo zvykem, že představení obce chodívali v noci po domech a zjišťovali, zda u svobodných děvчат mladíci nenocují. Noční kontroly byly praktikovány ještě na přelomu 19. a 20. století a na Podluží byly známy pod označením „hledat margráfa“ nebo „hledat markrába“. Tento zvyk je ovšem znám i z jiných lokalit Moravy jako „hledat majkrába“ (Hornáčko, Uherskobrodsko), „hledat Jačménka“ (Haná) či „hledat hajduka“ (okolí Slavičína).

Nejstarší doložená písemná zmínka o něm vztahující se k Podluží pochází z pera etnografa Františka Bartoše z konce 19. století. Bohužel, ve svém sdělení se Bartoš omezil pouze na konstatování, že „*ked margráfa hledají, umíá volaco pode-*

zřelého najít“ a doplnil, že „*jako jinde na Moravě Ječmínka hledají, tak na Podluží hledají margráfa*“. Vzpomínky kostického písmáka Jakuba Darmovzala (nar. 1873) rozvádí, že „*každého čtvrt roku došlo z hejtmanství nařízení hledat markrába*“. Za tímto účelem se dostavil i četník (v dřívějších dobách dráb) a společně s představenými obce šli hledat milenecké dvojice. Pokud byli nalezeni - a jistě nemuselo jít pouze o mladé a svobodné jedince, ale i o sezdané na záletech - museli se následně vyplatit. Původní význam nočních kontrol byl pravděpodobně širší a zaměřoval se na odhalení přítomnosti cizích osob ve vesnici, tj. tuláků, zvěďů, podezřelých a jinak pochybných existencí. František Studenka z Kostic (nar. 1898) ve svých vzpomínkách uvádí, že obchůzky sloužily rovněž k chytání mladých lidí na vojnu. Časem se ale význam

tohoto opatření zredukoval na pouhé pátrání po milencích. F. Studenka navíc sděluje, že uvedeného obyčeje rádi využívali rodiče, jestliže za jejich dcerou chodil mládenec, který otálel se svatbou. Po domluvě s rodiči radní páni přistihli takového šohaje přímo v „izbétce“ dcery a jemu pak nezbývalo nic jiného než souhlasit se sňatkem a nechat si případně zajít pomyšlení na svatbu s jinou (bohatší) dívkou.

V kronice rodu Studenků se nachází příběh o hledání markrába ve Tvrdonicích, jak jej kdysi zapsal už zmíněný František Studenka.

„Kdysi v zimě před první světovou válkou měla obecní rada 'sedění'. Obecní písař, staříčský rector, dopsal protokol a začal číst poslední bod usnesení.

'Protože starý býk Šohaj už špatnou službu vykonává a je mrchavý, prodá se a koupí druhý. Prodej a kup provedou radní Francek na rohu, Joska z uličky a člen výboru Jan Veža.'

Proti protokolu nebylo žádných námitek, tož byl schválen. Písař sklapl protokolní knihu a odebral se domů. Ostatní zůstali sedět. Strýc Jan, co byl starosta,

prohodil do nastalého ticha: 'Ná tož, sedíte tady, víte, jak dyby vám huby zamrzly. Tak co, půjdeme spat, alebo co?'

Strýc Joska z uličky pořádně si utáhl z viržinky a oči jim zasvitili jak 'kocúrovi'.

Spat sa ně ešče nechce. Mám chuť na nejakú neplechu... Věděu bych o nečem...'

Páni radní už přisedali k Joskovi a čekali, co bude dále.

'Mohli bysme íť hľadat markrába.'

'A kam?' jako jednémi ústy ptají se páni radní.

'U Kamenských sa chystajú vydat Marynu. Je sobota, frajír jistě sedí u ní.'

Od slov nebylo daleko k činu. Páni radní vzali na sebe 'kožuchy', do rukou čagany' a šli.

Strýc Joska jich vědli. Noc byla tmavá a tichá. Jejich kroky podráždily psy na dvorách chalup. Když stanuli před Kamenských, ponocný troubil hodinu duchů.

To už strýc Joska dávali rozkazy.

'Dvā běžte ze zadu dvorem, aby nám frajír humnem neutékeu a ostatní za mnů.'

Čaganem třískli do dveří, až se to Svárovem rozléhalo. Rozespálá tetka Kamenská přistoupila k oknu a že: 'Kdo je tam?'

'Radní páni!' vzkřikli strýc Joska a to 'páni' s patričním důrazem. 'Hledáme markrába!'

To už bylo tetce jasné, že musí otevřít. Stačila ještě odskočit do dívčí izbátky, zavolat přidušeným hlasem: 'Jožko, uteč!' a šourala se otevřít dveře.

Tož Jožka na pánů radních nečekal. Pustil Marýnu, jedním skokem byl na tmavém dvoře – ale rovnou do rukou pánů radních. Bránil se, jak mohl, ale dva chlapi, to je něco síly. Přímo ho vnesli do kuchyně. Zatím vešli ostatní, rozsvítili a už to začalo.

'Tak už sme ta našli, ty tuáku, ty zuoděju!'

A čagany a pěstě se trásly nad Jožkovou hlavou.

Jožka Hunkář, šikovný šohaj, 'vysúžený dragún', zrovna takový, jak bývá vymalovaný na 'fajce' z porcelánu, stál celý zarudlý uprostřed kuchyně, vedle něho ještě šikovnější Marýna. Tak šikovní lidé, že se i pánu Bohu mohli líbit. Stáli a žádný ani muk.

A nový příval slov padal na jejich hlavy.

'Tak, co si zač? Odkád si? Máš dokumenty? Potúká sa tady barjakých zuodějských lidí, keří kradnú aj zapalujú! Dyž sa nevykážeš papírama, půjdeš s nama!'

Jožka hledal po kapsách i za košilí, ale nenašel nic.

'Tak už sa ber!' poroučeli strýc Joska a ukazovali čaganem ke dveřím.

Marýna v tu chvíli chytla Josku kolem krku a v pláči šeptala: 'Ale strýče, dyt je to Jožka Hunkář z Konca, on za mnú chodí a na Velkú noc sa budeme brat. Nevyháňajte ho do tej zimy, dyt sem ho ešče dneskaj ani jak sa patrí neužiua. Mám našpórovaných osm šestek na tibétkový

šátek, dám vám jich, enom mně Jožku nezavírajte.'

Strýc Joska změkli jak máslo na sv. Cyrilka.

'Á, tož prý staua sa tady, páni radní, zmýľka. Toto néni lunt ze světa, ale pořádný chasník Jožka Hunkář z Konca. Čerti vědá, jak sa stauo, že sme si teho spěšej nevšímli. Tož ho necháme tady, ale mosí dat na ingust, protože mosíme napsat protokol.'

Jožka našel v kapsách rynských deset grajcarů, Marýna přidala svých osm šestek a byli vykoupení. Byli spokojeni milenci a páni radní rovněž. "

Pátráním v dobových materiálech bylo zjištěno, že uvedený příběh se odehrál nejspíše v lednu roku 1908, neboť svatba Josefa Hunkáře (čp. 132) a Marie Kamenkové (čp. 89) se konala 19. května 1908 (tedy měsíc po Velikonocích) a v protokolech obecního výboru z 25. ledna 1908 se skutečně nachází zápis o prodeji obecního býka...

Prameny a literatura:

Státní okresní archiv Břeclav se sídlem v Mikulově, fond Darmovzal Jakub, Paměti; fond Archiv obce Tvrdonice (1853-1945), Protokoly o zasedání obecního výboru 1891-1918.

Navrátilová, Alexandra: Namlouvání, láska a svatba v české lidové kultuře. Praha 2012.

Kronika rodu Studenků. Uloženo v soukromém archivu autora.

František Bartoš, Lid a národ, sv. II, Velké Meziříčí, J. F. Šašek, 1891.

Převzato z Malovaného kraje 2017 č. 4, str. 13

KAZÚBEK a MARKRÁF resp. MARKRÁB

Josef Jožulka Uher

Dvě odborná pojednání, vycházející z důkladného studia Ing. LEOŠE DOSKOČILA, Ph.D., rodáka z Tvrdonic a ročník 1985, by určitě s nadšením před mnoha lety uvítal i lanžhotský kronikář a zakladatel (únor 1989) Muzejního a vlastivědného kroužku, prof. Pavel Holobrádek, včetně všech tehdejších jeho členů (jsem posledním žijícím jeho spoluzakladatelem). Se zpětným vzpomínáním mohu říct, že jsme tehdy o nějakém zvyku resp. právu, zvaném HLEDÁNÍ MARKRÁBA ČI MARKRÁFA, nevěděli vůbec nic, takže na toto téma jsme nikdy nemluvili.

Zato o KAZÚBKU nebraly naše diskuzy konce! Co to bylo všelijakých konspiračních teorií. Stejných jako u názvu jižní okrajové části obce – LIMPÍN. Nemenší podivení a rozepře by v nás vyvolalo zjištění, že prof. FRANTIŠEK SVĚRÁK v jeho knize NÁŘEČÍ NA BŘECLAVSKU A V DOLNÍM POMORAVÍ, která obsahuje i slovník obzvláště zajímavých nářečových slov, pod abecedním písmenem „K“, UVÁDÍ TOTO: KAZÚBEK (poznámka z Lanžhota) = KABELA Z LÝKA. O kabele takového názvu nikdo z nás, ani z těch nejstarších, nikdy neslyšel. Je tedy

záhadou, kdo prof. Svěrákovi takovou informaci poskytl. Já určitě ne, byť jsem mu poslal seznam mnoha našich nářečových výrazů.

Ing. Leoš Doskočil, mladý kandidát věd, je úžasně pracovitý (SVĚDČÍ O TOM TŘEBA VELKÁ, STOVKAMI STARÝCH FOTOGRAFIÍ z Kostic a Tvrdonic naplněná kniha, vydaná Okrašlujícím spolkem Tvrdonice, jehož je vedoucím a hnacím motorem) a ZODPOVĚDNÝ badatel v kronikách, matrikách a archivech. Připravuje pro příští číslo zpravodaje další velmi zajímavý textový materiál, nad nímž už dnes jsem si povzdychl; škoda, že se ho nedožil prof. P. Holobrádek a jeho muzejnická parta tzv. Albínů (podle strýce Albína Poláčka)!

Nikdy v dějinách Lanžhota nebylo v něm, jako je tomu dnes, tolik vysokoškolsky vzdělaných a akademickými tituly ověřených mužů a žen, věkem mezi 20 a 50 roky! Nejsou schopni toho, čeho dosahuje Ing. L. Doskočil, Ph.D? Proč nezaloží pokračování Muzejního a vlastivědného kroužku, ačkoliv se do politiky angažují?

Otázku ponechávám otevřenou...

Z USA po stopách svých předků

Marie Petřlová

*Na světě nejsou
nejkrásnější věci,
ale okamžiky.*

Karel Čapek

Byla jsem se sestrou Zdenkou v knihovně, když jedna paní pátrala po rodině Skusilové. Sestra s ní pak ještě stála u muzea, když odtud vyšla paní Švédová s tím, že Američané se chystají do Evropy a požádali ji o pomoc při hledání příbuzných.

Sestra si pak doma vzpomněla, že Skusilovi bydleli v naší ulici Jana Černého na rohu blízko nádraží. Potkala se v obchodě s vnučkou Františka Skusila Jiřinou Duškovou, která jí dala fotku z roku 1969, na které jsou babička a dědeček Skusilovi s její tříletou dcerkou Šárkou a dcera od Františkovy sestry Marie Phylis z Ameriky. Fotku a informace sestra poslala e-mailem Heleně Švédové, která jí obratem poslala fotky příbuzných z USA. Tyto fotky přeposlala Věře Petrlové, která se rozjela do Brna do muzea ověřit záznamy v rodokmenu. Zjištění skutečnosti tak byly podkladem pro domluvení setkání na 6. května.

Celý tento životní příběh se odvíjí od roku 1881 narozením Marie Skusilové. Rodina bydlela v Kostické ulici v domě č. 175, který později koupil pan Kopřiva. Jako dvacetiletá se vydala na dobrodruž-

nou plavbu lodí ke svému strýci do Chicago do státu Illinois. V roce 1911 zde žilo mnoho českých přistěhovalců, kteří přijížděli za lepším živobytím. Tam se Marie seznámila s Čechem Františkem Larvou, který byl zedník a za kterého se provdala. Měli spolu dvě dcery Mary a Phylis (Filemína). Mary šila záclony a vzala si za manžela Čecha Jandeka. Phylis měla za manžela Němce Truckenbrodta a byla

v domácnosti. Spolu navštívili třikrát ČR. Vnoučata Phylis, Sandra, Randy a Freddy svou babičku velmi milovala. S napětím poslouchala její vyprávění o krásách a zvycích rodné vlasti a o jejím dětství. Zemřela v roce 1943, aniž by se do svého domova ještě jednou podívala. Rodině se splnil životní sen, mohli se podívat do slunného kraje svých předků. Přihlásili se na zájezd do Evropy. Při zastávce ve Vídni oželeli prohlídku města a těšili se na okamžik setkání se svými příbuznými od babiččina bratra Františka.

Přivítání s rodinou v Lanžhotě bylo velmi srdečné. První kroky vzácné návštěvy vedly do kostela. Pan farář je ochotně seznámil s jeho historií. Při požehnání, když se všichni drželi v kruhu za ruce, byli velmi rozechvělí a dojatí. Při myšlence, že před více jak sto lety zde byla pokřtěna jejich babička, se objevily i slzičky. Paní Marie Jeřábková se oblekla do kroje a z kostela je odvedla do muzea, kde obdivovali součásti krojů, výšivky a ornamenty. Její vyčerpávající výklad se jim velmi líbil. Následovala cesta na hřbitov, kde uctili památku svých předků. V Podlužanu si pochutnali na tradičním českém jídle, vepřové pečení se zelím s knedlíkem, a našem pivu. Nezapomněli se také zastavit u pomníku TGM. Venku byla velká zima, ale návštěva Františka Petrly, který je na invalidním vozíku ho pohladila na duši jako paprsky slunce.

Odpoledne jsme se sešli u Jiřky Duškové. Z rodinných příslušníků byli přítomni

také Eliška a Jan Ryčovských, Věra Petrová, syn Vladan a Františkův syn z prvního manželství Roman. Bylo zřejmé, že Američanům na jejich kořenech velmi záleží. S úctou si nesli rodinné fotografie ve stříbrných rámečcích. Fotky se probíraly vzájemně a objevovaly se nové souvislosti. Byla tam úžasná atmosféra. Vůbec nezáleželo na tom, zda se mluví česky nebo anglicky, všichni si rozuměli a dobře se bavili u koláčků a dobrého vína. Přispěla k tomu tlumočnice Helena Šmídová a také Vladan využil znalosti řeči z Anglie. Paní Helena konstatovala, že na tom zdařilém setkání má hlavní podíl Zdenka Bartošová. Nakonec hosté projevíli přání prohlédnout si kvelbený sklep. Loučení se neobešlo bez objímání a polibků. Odjížděli šťastni a spokojeni s vděčností za krásné prožitý den. Dojemné zážitky se hluboko vryly do srdcí všech přítomných a zůstanou navždy vzpomínkou.

Tělovýchovná jednota Sokol Lanžhot

Martin Drobík,

předseda TJ Sokol Lanžhot, z. s.

Historie

Sokol patřil k dříve založeným spolkům v Lanžhotě, spolu s veteránským spolkem a sborem dobrovolných hasičů vznikl před rokem 1918. Sociálně demokratická strana založila v roce 1919 v obci Dělnickou tělocvičnou jednotu (DTJ); ta měla v krátké době 225 členů, kteří používali k nácviku prostorů místní školy. Řada z nich pak účinkovala 18. července 1920 na prvním veřejném krajském vystoupení DTJ na Pohansku. V roce 1920 byla v Lanžhotě založena za vydatné pomoci lidové strany a hmotné podpory katolických přívrženců tělocvičná jednota Orel a taktéž ve stejném roce došlo k vytvoření Sportovního klubu Lanžhot, ten pěstoval výhradně kopanou a dosahoval řady úspěchů.

Ještě v roce 1935 se o tělovýchovu staraly všechny jednoty - Sokol, Orel i DTJ; členové Sokola a DTJ cvičili v tělocvičně místní školy, Orel v Katolickém domě. Vedle provozování sportovní činnosti připravovaly uvedené jednoty pro své členy i všechny lanžhotské občany poměrně bohatý kulturně osvětový program, složený z přednášek, plesů, tanečních zábav, divadelních vystoupení, výletů, vycházek, zájezdů a akademií. V sále hostince Václava Gály bylo umístěno sokolské kino, které bylo v roce 1937 modernizováno na zvukové.

Současnost

Organizaci a zajištění sportovních aktivit v našem městě zastrešuje zapsaný spolek TJ Sokol Lanžhot. Máme osm sportovních oddílů ASPV, basketbal, fotbal, florbal, kulturistika, stolní tenis, šachy a tenis. Členská základna čítá 409 členů, z toho 175 dětí a mládeže do 18 let, případně 200 dětí a mládeže do

23 let. TJ Sokol Lanžhot vede sedmičlenný výbor, který tvoří zástupci sportovních oddílů. Oddíl fotbalu má dva zástupce ve výboru a oddíly basketbalu, florbalu, kulturistiky, stolního tenisu a tenisu mají po jednom zástupci. Výbor se schází jednou za 14 dnů. Zajišťuje nejen sportovní činnost, ale provozuje také ubytovnu na Šlajsi a pronajímá restauraci. Zajištění základního chodu areálu ubytoven a restaurace zvládáme pomocí chráněné dílny.

Naším největším oddílem, co se týče počtu členů i výši rozpočtu, je fotbalový oddíl. Má celkem 108 členů, z toho dětí a mládeže do 18 let je 44. Mužstvo A je úspěšný účastník divizní soutěže. Hned za tímto oddílem je tenisový a florbalový oddíl. Tenis má celkem 66 členů, z toho 43 dětí a mládeže do 18 let, a florbal celkem 64 členů, z toho 35 dětí a mládeže do 18 let. Následuje basketbal s 53 členy, z toho 35 dětí a mládeže do 18 let, dále ASPV s 47 členy a dvěma dětmi, kulturistika s 36 členy, z toho šest dětí, stolní tenis s 29 členy, z toho deset dětí a mládeže do 18 let, a šachy s šesti dospělými členy.

Kde na naši činnost získáváme peníze a kde najdeme trenéry a hlavně trenéry, kte-

ří jsou ochotni ve svém volném čase se starat a sportovně rozvíjet naši budoucí borce?

V prvé řadě město Lanžhot je hlavním mecenášem s obrovským zájmem o rozvoj sportu v našem městě a se snahou o vytvoření široké základny pro aktivní rozvoj dětí. Město Lanžhot nás nepodporuje jen finančně, ale umožňuje nám využívat sportovní halu a fotbalové hřiště na Pastvisku. V druhé řadě je to naše základní škola. V rámci školních kroužků trénujeme florbal, šachy a využíváme zázemí školy. Součástí školního klubu je kroužek atletiky, také mažoretky Andílci, mladší školáci využili také možnost mít Hodinu pohybu navíc. Zapojili jsme žáky do projektu Školka v pohybu a Škola v pohybu, kdy do hodin tělesné výchovy dochází trenéři a vedou hodiny tělesné výchovy. Součástí výuky ve 2. a 3. ročníku je kurz plavání s deseti lekcemi. Škola pořádá každoročně vánoční turnaj o pohár starosty města ve futsale, nebo florbale. Na jaře zase Atletické přebory Podluží. Žáci vstupují do okrskových kol ve vybíjené, basketbale, florbale, v šachách, do fotbalového McDonalds Cupu, účastní se atletických přeborů v Břeclavi, skoku vysokého v Lužicích,

štafetového běhu v Hruškách, přespolního běhu v Mikulčicích.

Zároveň využíváme všech dotačních projektů, které realizuje Ministerstvo školství a mládeže a také Jihomoravský kraj.

Důležitou roli mají všichni naši trenéři dětí a mládeže. Bez nich nebude budoucnost, proto bereme na vědomí jejich požadavky a v rámci možností je naplňujeme. Práci s dětmi považujeme za náš základní kámen a tam směřujeme naši hlavní aktivitu. Spojujeme děti napříč oddíly a více využíváme trenérské odbornosti v jednotlivých oddílech.

Nezapomínáme ani na rodiče. Bez nich by to nešlo. Nejen, že platí za radovánky svých dětí, ale na úkor rodiny zajišťují především jejich účast na trénincích a sportovních zápasech. To je to nejdůležitější. Děláme vše proto, aby byly jejich prostředky nejen finanční, ale i časové využité správným způsobem.

Jednotlivá družstva všech oddílů nastupují v řádných soutěžních utkáních, účastní se turnajů a soutěží vyhlášených svými sportovními asociacemi nejen v Lanžhotě, ale i v okolních městech a obcích. Sami pořádají nejen turnaje, ale i kulturní akce pro sportovní příznivce a nadšence. Fotbalisté každoročně organizují papučák, dále dříve populární turnaj uličních mužstev

nebo rodinných týmů, malí fotbalisté hrají zápas proti svým maminkám. Tenisté mají hodovní turnaj a turnaj smíšených dvojic. Florbalisté pořádají pro veřejnost badminton, stolní tenisté zůstávají věrní nejen svému sportu, ale hráli i nohejbal na antukových kurtech. Bývalí košíkáři letos pořádají už 7. ročník memoriálu Libora Valíše ve volejbale, jiný volejbalový turnaj se pravidelně koná v srpnu u Lesní šutrovny v osadě Komáří loučka. Oddíl ASPV má za sebou přípravu více než dvaceti šibřinek.

Veřejnost může využívat ke sportování travnaté hřiště na Pastvisku, sportovní halu,

atletické hřiště a tělocvičnu místní školy. Na stadionu jsou tenisové kurty, posilovna, inline dráha a velká asfaltová plocha, workout hřiště a hřiště pro pétanque. Oblíbené jsou kuležky a místní uliční liga s 16 soutěžícími družstvy. Nejmladším sportem v Lanžhotě je lakros, kolektivní sport pocházející od severoamerických indiánů, jehož hráčskou základnu u nás tvoří především Bantuové.

Městský úřad pořádá 4. ročník Běhu městem Lanžhot – memoriál Františka Bartoše. Podruhé se uskuteční na Sokolském závod STRONG RACE – sportovních dvojic.

Tenisté opět v akci

Radek Janík

Tenisový oddíl Sokol Lanžhot započal svoji další sezónu na antukových dvorcích. Po minulé sezóně, kdy celý areál a také vnitřní prostory prošly rekonstrukcí, se mohla družstva plně soustředit na svá nová klání. V dospělých se nám podařilo sestavit dvě mužstva. Zde se projevuje postup naší bohaté mládeže z dřívějších let do starší kategorie. Mužstvo A nastupuje ve II. třídě, „béčko“ začíná od začátku ve IV. třídě. Dorost obsazuje III. třídu. Zde se volně prolíná věková kategorie starších žáků, a tak se učí hrát v mladším věku i se staršími hráči. Právě starší žáci nastupují, jak jejich starší kolegové, ve III. třídě. No, a aby toho nebylo málo, tak mladší žactvo je na tom úplně stejně, takže ta III. třída nás neopouští. Posledním obsazeným postem je družstvo Babytenis, kde se objevují naše děti v rozmezí narození 2010 - 2013.

Taktéž v letošním roce nás čekají pravidelné turnaje, které jsou pořádány oddílem.

V červenci se bude konat turnaj dospělých 2Brand Cup, o týden později přivítáme dorostence při A-technology Cup. Babytenis v červenci sehraje Lomax Cup a v posledním týdnu prázdnin přivítáme muže na Alca plast Cup. V září tradičně proběhne hodovní turnaj a také turnaj na vzpomínku na našeho dobrého kamaráda Františka Bartoše, kde se utkají starší žáci. Konec září završí turnaj mladšího žactva pod názvem Bazény Urbánek Cup.

Nejenom závodní hraní plní místní kurty hráči, ale i ti starší hrají za viditelnost našeho oddílu v Neregistrované lize pod hlavičkou ATS Podluží. V letošním roce se nám podařilo sestavit jedno družstvo do I. ligy, dvě do II. ligy a stabilním účastníkem tohoto podniku je družstvo Veteránů.

Tímto bychom Vás chtěli všechny pozvat na naše domácí utkání, kde oceníte bojovnost hráčů a také bohaté občerstvení.

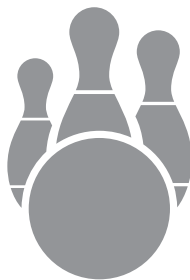
Kuželkáři bilancují

Radek Janík

Uliční liga v kuželnách dospěla ve svém devátém ročníku ke svému závěru. Opět se nám podařilo obsadit všech 16 startovacích míst, což je taková horní hranice, která je v možnostech zvládnutí na odehrání utkání. Celá soutěž je koncipována tak, že se odehraje základní kolo systémem každý s každým a následná tabulka určí pořadí pro nasazení do pavouka. Prvních osm hráčů si zahraje play off o první příčku a zbytek sehraje zápasy o konečné umístění. Dříve jsme s tímto modelem trochu hýbali, ale zjistili jsme, že je zřejmě nejvíce spravedlivý. A kdo ovládl příčky nejvyšší? Na první příčce vystřídal Hospoda u Bartošů Hodináře, kteří jí podlešli ve finále. O třetí příčku se nehraje, ale podle sražených kuželek v semifinále ji

obsadilo družstvo Šadů-rů. Celá tabulka již proběhla v KT, a tak nemá cenu ji tady uveřejňovat. Mezi jednotlivci zopakoval první příčku z minulého ročníku Karel Schrom (Hodináři) s průměrem 234 sražených kolků na zápas. Následoval ho Zdeněk Trubač (Hodináři) 228 a třetí byl Pavel Tureček (Hospoda) 227. Mezi ženami taktéž udržela první příčku z minulého ročníku Věra Šimáčková (Pohodářky) 207, druhá Renata Skryjová (Všiváci) 199 a na stupeň vítězů vystoupala ještě Lidka Mrákovová (Pohodářky) 192.

Zájem o kuželky stále neutichá, a tak se po letošních hodkách určitě sejdeme u jubilejního desátého ročníku Uliční ligy. Už teď prosakují informace, že dojde v přestupovém termínu k určitým změnám v družstvech a některá se zcela obmění. Uvidíme, kolik budou mít kapitáni na přestupy peněz, nebo spíše „sedmiček“. Rád tady vzpomenu událost, kdy se podařilo Uliční lize sehnat partnera, který finančně zabezpečil dva turnaje jednotlivců, a to Novoroční a turnaj na ukončenou s vyhlášením vítězů. Poděkování patří Liboru Seďovi (Střechy Seďa) a taktéž majitelům kuželny manželům Osičkovým, kteří materiálním zabezpečením taktéž ligu podporují.

S pozdravem Hodu zdar.

Vzkříšení lanžhotských hasiček

Lenka Uhrová

Není to až zas tak dávno, kdy Lanžhot mohl být hrdý na své hasičky, které vyhrávaly poháry na soutěžích. Jenže pak se nějak stalo, že ženský tým se rozpadl na celé dvě sezóny. Když jsem předloni viděla, že ani na našich domácích závodech není družstvo žen, bylo mi z toho smutno. Tak jsem tehdy na valné hromadě slíbila alespoň pro naši soutěž holky poskládat. To bylo loni.

Povedlo se to tak, že jsme dokonce vyhrály pohár za třetí místo a hlavně se pomalu zapálila jiskra, která způsobila to, že jsme si řekly, že by bylo fajn další sezonu běhat celou. Takže když přišla letošní valná hromada, pro změnu jsem slíbila odběhat celou ligu... Asi bych tam měla přestat chodit, neboť nevím, co slíbím příští rok... 😊.

Vzhledem k tomu, že z původních hasiček do toho se mnou šla jen jedna, navrhla jsem „hašení“ holkám z basketu, abychom měly nějakou činnost i v létě. Chytly se sice jen dvě, ale už jsme byly čtyři. Sehnaly poslední tři už byl trochu oříšek, ale neřešitelný. Povedlo se! Takže teď běháme v trošku mezinárodní sestavě, kdy máme kočku ze Skalice, z Velkých Bílovic a z Žarošic, zbytek jsou domácí 😊.

Momentálně máme za sebou první závody v Pasohlávkách, odkud jsme přivezly druhé místo ze čtyř družstev. Sice se útok moc nezdařil, ale protože jsme bojovaly a útok dokončily, zasloužily jsme si ho. Dva týmy měly neplatné pokusy, tak co se dalo dělat 😊. Nezbylo než se radovat a věřit, že se po letech začnou poháry vracet k nám na zbrojnici. No jo, přiděláváme

sice chlapům práci, prý musí udělat novou policičku... ale určitě ji udělají s radostí 😊.

My na oplátku budeme pilně trénovat, aby ta policička nezůstala prázdná. Po těchto jedněch závodech můžu říct, že máme s holkami dohromady skvělou energii a všechny nás to neskutečně baví, žijeme tím a myslím, že je to na nás dost vidět. To by v tom byl čert, aby z nás něco nebylo 😊.

Ovšem obrovskou zásluhu na tom mají hlavně naši muži, kteří nám ochotně pomáhají se vším, s čím je potřeba. Co si budeme povídat, kdyby nám nepomáhali, tak si asi těžko samy zatrénujeme nebo odjedeme na závody. Moc si toho vážíme, že nám věnují jejich volný čas. Díky hoši!

Pokud nás chcete vidět v akci, nezbývá než vás pozvat na domácí soutěž, která se koná tradičně na Cyrila a Metoděje, tedy 5. 7. 2019. Těšíme se na Vaši hojnou účast!

Basketbalistky TJ Sokol Lanžhot ukončily sezónu

Roman Ratajský, trenér

V letošní sezóně 2018/2019 měl basketbalový oddíl zastoupení ve třech věkových kategoriích, a to ženy, starší žákyně U-15 a starší minižákyně U-13. Oba týmy dívek

Potěšitelné je, že se daří udržet herní kvalitu a všechny týmy byly i přes menší počet hráček konkurence schopné i se sil-

nými týmy, např. Žabiny či Valosun Brno u týmů mladších hráček a např. Zlín a Blansko u týmu žen. Velkým úspěchem je účast dvou hráček L. Hasilové a A. Fryčákové v extralize mladších žákyň. Obě holky hostovaly v týmu Jiskry Kyjov, s jehož hráčkami se koncem dubna zúčastnily finálového turnaje Mistrovství ČR U-14 v Hradci Králové, kde ve hře pravidelně nastupovaly a získaly

tak cenné zkušenosti a krásné basketbalové zážitky. S týmem Jiskra Kyjov bude spjat i konec letošní basketbalové sezóny pro starší hráčky z týmu U-15, které s Ky-

U-15 i U-13 se shodně umístily na pátých místech, kdy hráčky U-15 nastupovaly v nadregionální soutěži a hráčky U-13 v oblastním přeboru, ženy obsadily místo osmé. Všechny týmy trápí malá hráčská základna, přičemž mladší hráčky musely v zápasech doplňovat ty starší, aby bylo možné ve hře střídát. Stejná situace je i v týmu žen, kde však hraje podstatnou roli zaměstnání a rodina, než zejména o sportování.

foto František Kočárek

jovem odehrají dva kvalifikační turnaje o postup do ligy U-17. Následně proběhne ukončená u táboráku, na který se už všichni těší a pak začnou basketbalové prázdniny. V příští sezóně budou přihlášeny soutěže pro hráčky kategorie žen U-17, U-15

a doufejme i pro hráčky přípravy. Takže pokud je někde malá basketkačka a chce se k nám přidat, rádi tě vše naučíme a budeme ti fandit při střelení prvních košů. Informace najdete na www.basketlanžhot.estranky.cz

Basketbal ženy

Lenka Uhrová

Basketbalová sezóna 2018/2019 ženy (nejen) pro mě byla první po dlouhých letech. Ve slabé chvíli jsem slíbila, že do toho půjdu a pravdou je, že mi basket už dost chyběl. Netušila jsem, v jaké sestavě budeme hrát, co je tam vlastně za holky a vůbec jak to bude vypadat...

No a jak to teda vypadalo? Asi takhle – některé holky jsem viděla poprvé na tréninku, jiné až na hřišti a s některými jsme se znaly už z dřívějšíka. První zápas jsme s brněnskou univerzitou prohrály dosti vysoko. Aby taky ne, když jsme se teprve

tak nějak sehrávaly, protože tréninky nebyly zrovna nabitě účastí...

Ale pak už to bylo jen a jen lepší. Za velmi krátkou dobu se z nás stala super parta, kterou jsem tady snad ještě nezažila. I když jsme vesměs prohrávaly, dařilo se nám hrát alespoň vyrovnané zápasy. Lidi na nás do haly chodili, fandili a myslím, že až na nějaké výjimky mohli vidět pěkný basketbal (v rámci možností 😊). Ta podpora byla super a všem, co chodili, opravdu moc děkuji.

Naši fanoušci mohli dokonce vidět hrát za Renocar Podolí bývalou reprezentantku Hanku Horákovou (Machovou) nebo trojskokanku Šárku Kašpárkovou. Jojo, i s takovými jsme se musely utkat a nebylo to nic lehkého 😊. Nebude tedy pro vás asi překvapení, že Podolí vyhrálo celou soutěž.

No, ale jak jsme dopadly my, to vás možná zajímá víc... Z šestnácti zápasů jsme

vyhrály pouhých pět, takže jsme skončily na osmém, tedy předposledním, místě tabulky. Ale víte co, nám to vlastně ani nějak nevadí. Myslím, že můžu mluvit za všechny z nás, které jsme vydržely až do konce sezóny, když povím, že jsme si ji náramně užily.

Tak uvidíme, jaká bude ta příští. Držte nám palce a ještě jednou děkujeme za podporu.

Judisté z Kostic opět medailoví

Jaroslav Krásný, TJ Sokol Kostice,
oddíl judo

Judisté z oddílu Kostice bodovali na turnajích ve Tvrdonicích, Hulíně a v Blansku.

Turnaje žákovských složek ve Tvrdonicích se 27. 4. 2019 zúčastnilo 183 judistů a judistek z 35 oddílů ČR. Po ukončení turnaje se Kostičtí mohli pochlubit ziskem několika medailů.

Pohár Osvobození Tvrdonice

27. 4. 2019

1. místo: Vendula Martušková, Michal Šnajder, Tobiáš Blažej, Viktorie Hamadová
2. místo: Jiří Viktorín, Hugo Greé, Matyáš Netopilík
3. místo: Antonín Huťa, Štěpán Martuška, Terezie Trojanová, Zuzana Adámková, Bára Michalicová, Lukáš Macháček, Radim Blažej

Těsně pod stupínky vítězů zůstal a 4. místo obsadil Marek Michalica.

Na této soutěži proběhla i vložená soutěž mužů do 90 Kg. V této soutěži obsadil hezké 2. místo trenér Mírek Martuška a na 5. místě se umístil druhý trenér Igor Macháček.

Velká Cena města Hulín 4. 5. 2019

Účast 138 judistů z několika krajů v ČR. Kostičtí opět vezou několik medailových úspěchů.

1. místo: Vendula Martušková, Zuzana Adámková, Tobiáš Blažej
2. místo: Tereza Trojanová
3. místo: Lukáš Macháček, Radim Blažej, Tadeáš Obořil

Velká Cena Blanska 11. 5. 2019

Účast 156 judistů z krajů ČR a SROV.

2. místo: Vendula Martušková
3. místo: Jiří Viktorín a Tadeáš Obořil

Vedení oddílu všem sportovcům gratuluje a přeje další úspěchy na soutěžích v judu.

Skautské jaro

Kateřina Holobrádková

Začátkem dubna se náš oddíl zapojil do celostátní akce Uklidme Česko. Společnými silami jsme vyčistili okolí chodníku fotbalového hřiště směrem k restauraci, břeh podél Kyjovky a příkopy kolem silnice vedoucí z Komárnova na Slovensko. S podivem jsme se dívali na plné pytle nejen PET lahví, ale také skla nebo oblečení. Díky skvělé organizaci místních hasičů a ostatních spolků, jsme přispěli k tomu, aby okolí kolem nás vypadalo o něco lépe.

Svátky jara náš oddíl strávil společně v hanáckém městě Kroměříž. Po tři dny jsme obdivovali krásy tohoto města, které je právem zapsáno do seznamu světového dědictví UNESCO. Navštívili jsme Květnou zahradu i zámek s přilehlým parkem. Zahráli jsme si spoustu her, naučili se nové znalosti a užili si spoustu zábavy.

Jednu z květnových pátečních schůzek jsme využili k radovánkám na in-line dráze na Sokolském. Na kolečkových bruslích, koloběžkách, kolech a skateboardech jsme soutěžili v různých disciplínách.

Poslední květnový pátek jsme se vydali čistit řeku Kyjovku. Kousek koryta jsme zbavili napadaných stromů a vyčistili tok od nepořádku. Třeba se nám jednou podaří sjet řeku na loďkách až na soutok s Dyjí.

Několik členů vyjelo na celostátní setkání skautů s názvem OBROK. Nedaleko zámku Konopiště zažili několik zážitkových programů, workshopů, rukodělných činností, vyměnili si zkušenosti s vedoucími z jiných oddílů a navázali nová přátelství.

V posledním měsíci školního roku nás čeká cyklovýlet do našeho lesa a také proběhne závěrečná schůzka, kde dojde na vyhlášení celoročního bodování. Tři výherci, kteří získají za celý rok nejvíce bodů, si odnesou hodnotnou cenu.

V druhé polovině července proběhne tradiční skautský tábor. Letos budeme tábořit u vesničky Čučice na Ivančicku, na louce v údolí malebné řeky Oslavy.

Oddíl stolního tenisu TJ Sokol Lanžhot Ohlédnutí za sezónou 2018-2019

Gabriela Polášková

V sezóně 2018-2019 reprezentoval TJ Sokol Lanžhot stejně jako v předchozích letech čtyři týmy dospělých stolních tenistů a jeden tým mládeže.

Hráči nejvýše postaveného A mužstva hráli druhou sezónu za sebou 3. ligu mužů skupiny D a pro sezónu 2018-2019 si stanovili jasný cíl – udržet se ve 3. lize a pokud možno i vylepšit celkové umístění ve výsledné tabulce oproti sezóně 2017-2018, kdy se umístili na 8. místě z celkového počtu 12 účastníků. Tento cíl se jim povedlo s přehledem splnit, neboť svými velmi dobrými výkony v průběhu celé sezóny v těžké konkurenci vybojovali 5. místo z celkových 12 účastníků, když ve 12 utkáních zvítězili a 10 utkání prohráli. Nejlepším hráčem A mužstva byl v sezóně 2018-2019 Filip Štofka s celkovou bilancí dvouher 51:17.

B mužstvo hrálo v sezóně 2018-19 Krajskou soutěž 1. třídy. Stejně jako v minulé sezóně se i v té letošní potýkalo s nedostatkem hráčů a velkou marodkou především v první polovině sezóny, což bylo hlavní příčinou sestupu B mužstva do Krajské soutěže 2. třídy.

Na úspěšné tažení sezónou 2017-2018 navázali v sezóně 2018-2019 hráči C mužstva, kteří se v základní části Okresního přeboru 1. třídy umístili na druhém místě, které jim zajistilo účast v play-off o postup do Krajského přeboru 2. třídy. Po základní části soutěže se hráči C mužstva pyšnili bilancí 18 výher, jedné remízy a pouze tří proher. O postup do Krajské-

ho přeboru 2. třídy se utkali nejdříve s týmem SPIN Lednice, který lanžhotská hráči porazili 2:0, a ve finále play-off stejným poměrem zvítězili nad mužstvem TJ SPORT Němčičky. Na postupu do Krajského přeboru 2. třídy měli největší podíl hráči Zdeněk Polášek, Marek Koníček a Miroslav Sláma, kterým především v play-off svými výhrami pomohli Imrich Wirth a Denisa Pyskatá.

D mužstvo hrálo prvním rokem Okresní přebor 3. třídy, kam si v přecházející sezóně zajistilo postup z Okresního přeboru 4. třídy, když v sezóně 2017-2018 neprohrálo žádné utkání a velmi úspěšnou sezónu zvládlo s bilancí 17 výher a jedné remízy. Tuto již skvělou bilanci dokázali hráči D mužstva v sezóně 2018-2019 v Okresním přeboru 3. třídy ještě vylepšit, když vyhráli všech 22 utkání a s obrovským náskokem se umístili na prvním místě této soutěže a zajistili si tím postup do Okresního přeboru 2. třídy.

Mládežnické družstvo hrálo v sezóně 2018-2019 Okresní přebor dorostu, kde v průběhu celé sezóny měřilo síly hlavně se staršími hráči, neboť za lanžhotské družstvo nastupovali hráči ročníku 2009 a mladší. Tato sezóna proto pro ně byla rokem získávání zkušeností a poslední místo v tabulce rozhodně není odrazem jejich talentu a snahy.

Oddíl stolního tenisu TJ Sokol Lanžhot se v sezóně 2018-2019 významnou rolí podílel na pořádání několika krajských

a okresních přeborů. Svěření pořadatelství právě Lanžhotu dokazuje jeho silné postavení v tomto sportu v Jihomoravském kraji.

Popis fotografie:

Vítězové play-off o postup do Krajského přeboru 2. třídy – zleva Radek Němeček, Denisa Pyskatá, Marek Koniček, Zdeněk Polášek, Miroslov Sláma

Druhý ročník Strong Race

Peter Prušánský

V neděli 26. 5. 2019 proběhl druhý ročník závodu STRONG RACE.

V dopoledních hodinách odstartoval závod dvojic, kde se setkaly dvojice jak ženské, mužské, tak i smíšené a podle toho byly stanoveny i překážky.

Celkem se tohoto závodu zúčastnilo 48 závodníků z České i Slovenské republiky, přičemž jedna z účastnic byla až z Roudnice nad Labem.

Dvojice se potýkaly s překážkami jako je přitahování pneumatiky, běh 600 m (3x), výpady s pneumatikou nad hlavou a přenášení kanystrů naplněných vodou.

Na první dojem se může zdát závod jednoduchý, nicméně pravidelné střídání silové disciplíny s během dalo našim účastníkům zabrat. Krásné počasí a sluníčko, které hrálo na plné pecky udělalo také své.

Proto na místě byl k dispozici celý den stan s posezením ve stínu, zdravotník pro všechny případy a občerstvení formou do-

mácích limonád, točeného piva, grilovaných dobrot a domácí dorty (včetně bezlepkového). Stánek byl na konci dne téměř vyprodaný, takže šlo vidět, že občerstvení přišlo závodníkům i ostatním návštěvníkům vhod.

V závodech dvojic vždy startovaly tři dvojice, kdy na každou dvojici dohlížel dozor, který kontroloval daná pravidla a kvalitu provedení disciplíny. Padaly i trestné

body, které ovlivňovaly výsledný čas a tím konečné pořadí umístění.

Výherci se mohli těšit z krásných medailí a hodnotných cen jako například mobilní telefony, antivirový program na celý rok zdarma nebo dárkové poukázky do restaurace a k tomu láhve výběrového vína.

Nicméně letos se závodu zúčastnilo i mnoho dvojic, kterým ani nešlo o danou výhru, ale spíše se chtěli závodu zúčastnit, užít si danou atmosféru a překonat sami sebe.

Tak jako letos byly jiné disciplíny než vloni, příští rok tomu nebude jinak a opět skladba závodu bude překvapení a budou tam velké změny a opět skvělé ceny.

Do každého závodu je třeba se registrovat předem. Všechny informace o závodu Strong Race můžete sledovat na webových stránkách: www.stongrace.cz

V odpoledních hodinách se konal překážkový závod pro děti.

Závod byl rozdělený na tři kategorie podle věku dítěte. Hodinu a půl před závodem probíhaly registrace, kde každé dítě obdrželo tašku s malým občerstvením a dárečkem, startovní vestu se svým číslem a náramek na ruku v barvě své věkové kategorie. Poté nastal start prvního závodu těch nejmladších odvážlivců.

Děti čekaly překážky jako běh, skákání v pytli, převrácení malých pneumatik,

balanční překážky, přeskakování, podlézání, přenášení zátěží nebo střílení z luku a mnoho dalších.

Celkem se závodu letos účastnilo 116 dětí. Z každé kategorie bylo oceněno 15 těch nejrychlejších, kteří získali krásné dárky. Ocenění získaly i děti, které běžely například se zlomenou rukou nebo měly jiné zdravotní omezení. Tyto děti tak potvrdily motto celého Strong Race: „NIKDY TO NEVZDÁVEJ!“

Dětem mohli pomáhat během závodu rodiče, takže podporovat je, nasměrovat je na danou překážku a doběhnout společně do cíle a mít tak krásný společný zážitek. Každé dítě, které doběhlo do cíle, dostalo medaili.

Závod pro děti byl zcela zdarma.

Věřím, že si závod dvojic i dětský závod všichni užili a budu se těšit opět na startu příští rok.

VOLNÁ DEGUSTACE VÍN

Vinařství Osička Lanžhot

**12. 7. 2019 v 17⁰⁰ hod.
Hospoda u Bartošů v Lanžhotě**

Od 19⁰⁰ cimbálová muzika Kapura

Vstupné 500,- (v předprodeji 400,-)

**V ceně sklenička s neomezenou konzumací vín
Občerstvení k zakoupení – řízky a jiné pochutiny**

Rezervace a předprodej na tel.: 721 112 287

Inzerce:

Mateřská škola
— Lanžhot —

Komenského 2, příspěvková organizace,
Komenského 202/2, Lanžhot 691 51

HLEDÁME DO SVÉHO KOLEKTIVU UČITELE / UČITELKU

Požadavky: vzdělání odpovídající požadované profesi (kvalifikace dle zákona o pedagogických pracovnících 563/2004 Sb.), čistý trestní rejstřík, kladný a empatický vztah k dětem, ochotu učit se novým věcem, komunikační a organizační schopnosti, samostatnost, kreativita, praxe v oboru výhodou

Pracovní poměr: plný úvazek

Nástup: dle domluvy

Platové podmínky: dle vzdělání a délky praxe – tabulkové platy

Kontakt: své životopisy zasílejte na mail **sztanko.lucie@email.cz**

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 1000 ks
vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot, IČO: 00283321
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz
Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petřlová, P. Vlasák, S. Markovičová, Věra Hostinová, Michaela Tučková
Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: červen 2019
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., reklamní agentura, www.stillus.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 3/2019 – 10. 8. 2019
Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Literární procházka pohádkovým Lanžhotem

foto: Kateřina Paulíková

Rybářské závody dětí

foto: Kateřina Paulíková

